

Bu halk "kızlı-erkekli" sizi boğmaya devam edecek!

İlk anda, hala nasıl bir ülkede yaşadığımızı bilmeyenler sevinir: öğrenci gençliğin barın-

ma sorunu en yetkili tarafından görülmüş ve çözülecekmiş zannedilir. Bu sabırsızlar cümlelerin devamında bir "ne oluyor" ruh haline girip şaşırır. Ülke gerçeğine hoş geldiniz!

08

"HDP, HDK'nin ürettiklerinin siyasetini yapacak"

Geçtiğimiz günlerde gerçekleşen kongre ile kuruluşunu ilan eden **Halkların Demokratik Partisi** üzerine HDP Eş Genel Başkanı **Sebahat Tuncel** ile buluştuk.

Tuncel; "*HDK'nin toplumsal örgütlenme zemini*" iken, "*HDP'nin HDK'nin ürettiklerinin siyasetini yapacak bir araç*" olduğunu söylüyor.

13

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşaroja Azad

Sayı: 75 Gerçekler devrimcidir!

14 Kasım 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Kıdem tazminatı ile ilgili işçilerin emeğine göz diken yasal düzenlemeler son evresine girerken, sınırda Kürt halkının arasında dikilmek istenen "utanç duvarı" inşaatı devam ederken, Suriye'deki çetelerin füze başlıkları Adana'da ortaya çıkarken; nurtopu gibi bir gündemimiz daha oldu! **"Kızlı-erkekli"!**

"Muhafazakar-demokrat" kimliği nedeniyle **"kızlı-erkekli"** öğrenci evlerine izin veremeyeceklerini, ailelerin çaresizlik içinde kıvrandığını, "devlet nerede" diye sorup durduklarını söyleyen egemen sınıfların temsilcisi Başbakan R. T. Erdoğan; herkese "devletin burada olduğunu" göstermeye kararlı! Tıpkı 2012 Haziran'ında Roboski Katliamı'nın yükünden kurtulmak için kadın bedenine yönelik "kürtaj yasağı" tartışmalarına can simidi olarak yapıştığı gibi; bu kez yine siyasi ve ekonomik krizin seçimlere yansımaları engellemek için **"kızlı-erkekli"** tartışmalarına misali sarıldı. Ancak Gezi İsyanı'nda **"Her yer Tak-sim, her yer direniş"** diyen milyonlar; bu saldırı dalgasını da -heteroseksizmden uzak- **"Her yer kızlı, her yer erkekli"** diyerek göğüsleyecektir!

Her yer "KIZLI", her yer "ERKEKLI"!

Özgür Gelecek'ten

Biz bu gazeteyi "kızlı-erkekli" çıkarıyoruz, Ne yapacağız şimdi?

Merhaba,

Size bu kez **"kızlı-erkekli"** bir gazetenin emekçileri olarak **"merhaba"** diyoruz. Malum bu ülkede **"kızlı-erkekli"** yan yana olmak, birlikte kalmak devlet katında tescillenmiş bir "suç" artık. Biz de buradan **"kızlı-erkekli"** suçumuzu itiraf edelim dedik. Yarın-öbür gün mazallah kapımıza dayanırlarsa şimdiden siz okurlarımıza durumumuzu anlatalım istedik. Eee, takdir!

İşin şakası bir yana; son günlerde Başbakan Erdoğan ve şürekasının başlatmış olduğu bu tartışmalar; halk gençliğinin yaşamını zorlaştıracak (ki evden atmalar, polis baskınları gibi birçok örnek yaşanmaya başladı bile) uygulamalara neden oldu/olacak. Erdoğan ve tayfasının açıklamalarının ardından burjuva medyada bir kavgadır başladı. Erdoğan'a "aileleri perişan eden bu duruma el attığı için" teşekkür edenler, **"kızlı-erkekli"** kalınan evleri "terör" ve "fuhuş" evi ilan edenler birbirinin ardına sıralandı.

Tüm bu tartışmalar olurken biz de gazetemizin sayfalarını **"kızlı-erkekli"** hazırlamaya özen gösterdik. Ama **"kızlı-erkekli"** tartışmalarının gölgesinde bırakılmaya çalışılan ülke gündemlerini işleyerek...

Serkeftin!

Kameranın gösterdikleri...

Havalandırmalara, hücrelerin içini görecektir şekilde kamera yerleştirilmek istenmesi saldırıların dozajının artırılmak istendiğini gösteriyor.

15

"Bazen insan taciz ettiğini unutmur"

Mahkeme, "tanık" olarak dinlenen gardiyanların ifadelerini yetersiz bulmuş olacak ki; kendisi yaptığı yorumlarla bu eksikliği dolduruyor! Kaya'nın çıplak aranmadığı

kanaatine varan hakim, Kaya'nın çıplak aramaya direnmesi halinde 4 dakika içinde çıplak soyulup aranmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu savundu.

07

**Kadınları
İsyana
Teşvik
Ediyoruz!**

02

Pusulula

Devrimleşme ihtiyacı olarak...

Sayfa 11

Kadınları isyana teşvik ediyoruz!!!!

Cinsel şiddet; kadına yönelik şiddetin türleri arasında belki de en az konuşulmuş her daim. Uğradığımız cinsel saldırıları yok saymış, görmezlikten-duymazlıktan-bilmezlikten gelmiş, herkesin kör-sağır-dilsiz kalmasını kanıksamışızdır. **"Kadın evinde otursun"** denilerek kapatıldığımız o **"güven dolu"** dört duvar arasında içimizde gizli çılgınlıklar bırakmıştır bir erkeğin elleri...

İstemediğimiz cinsel ilişkilere, **"kadının görevi"** denilip zorlandığımız o hiçleşme duygusunu bastırmak için kaç çılgılığı yutmuşuzdur da; **"kan kusu, kızılık şerbeti içtim"** demişizdir. Bir babanın, abinin veyahut o çok **"güvenilir"** aile kurumunun bir başka erkeğinin tekisiz bakışlarını, dokuşlarını, cinsel saldırısını bir **yara** olarak saklamışızdır senelerce içimizde. Ya da sokağa her çıkışımızda üzerimize ağırlık yapan erkek bakışlarından kendimizi **kirlenmiş, suçlu** hissederek dönmüşüzdür evimize.

Eteğimizin boyu mu kısa, pantolonum çok mu dar, gömleğimin düğmesi mi açılmış vb. onlarca soruya çaktırmadan kendimizi kontrol ederek cevap bulmaya çalışmışızdır. Bindiğimiz otobüste uğradığımız tacizi, olmadığını varsayarak kaç kez kendimize **"yanlış anladım herhalde"** demişizdir. Ve kaç kadının öyküsünü dinlemiş de elimizden bir şey gelemeyeceğini düşünüp, çaresizce içimizi çekip **kadere sığınmışızdır**. Kendimizi kaç kere susmuş, susturulmuş, yalnızlaşmış, hırçınlaşmış ve bir köşeye sıkışmış halde bulmuşuzdur. Ardında **kırık bir onur**, yarım kalmış düşler, **sonsuz utanç duygusu** ve yoğun bir "kirletilmişlik" hissi bırakan taciz, tecavüz, istismar gibi cinsel saldırıların isimlerini kullanmak bile ağır gelirken; bu **yaşanmışlıklara isyanımızı** örgütleyerek alanlara çıkma zamanı geldiğini haykırıyoruz.

Ancak şunu da biliyoruz ki; bilincimizle, düşüncelerimizle, yaratıcılığımızla, emeğimizle, bedenimizle ve her türlü kimliğimizle var olduğumuzu **yüksek sesle söyleyebilenin** mücadelesinde de karşımıza çıkan yine erkek egemen düzenin cinsel saldırıları olmuştur ve de olacaktır. Çünkü bizi eve hapsedebilmenin planlarını yapan devlet ve temsilcisi olduğu erkek egemen sömürücü sistem, bizi en kolay cinsel kimliğimizden yaralayabileceğini düşünüyor. Nasıl ki Adem'e kafa tutan Lilith lanetlenip cehenneme atılmışsa, örgütlenerek kendi yaşamı üzerinde söz sahibi olmak isteyen kadın da erkek düzene kafa tuttuğu için **erkek düzenin cehenneminde** cayır cayır yakılmak isteniyor.

Diyorlar ki; **"Erkek düzenin cehenneminde rızanızla, ses çıkarmadan yanın! Eğer boyun eğmezseniz size yapacağımızı biliriz!"** Yani **her koşulda bize cehennemin yolunu**

gösteriyorlar. "3-5 çocuk yapın" diye "tavsiyelerde" bulunuyor, kürtajı yasaklıyor, "çocuk teşviki" ile kadını çalışma yaşamının dışına itmeye ve eve bağlamaya çalışıyor, yarı-zamanlı esnek çalışmayı kadın için allayıp pulluyor ve cehennemin yolunu **"iyi niyet taşları"** ile döşüyorlar. Diğer yandan tecavüzcüleri, tacizcileri koruyup kolluyor; polisi, askeri, jandarması, gardiyanı, karakolu, adliyesi, hapishanesi ile taciz ve tecavüzü **yeniden ve yeniden üretiyorlar**.

Cinsel işkence bir politika!

Erkek egemen devletin, erkek egemen militarist örgütlenmelerinin; örgütlenen, kendi yaşamı için kendisi karar alma cesareti gösteren politik kadınlara yönelik yaklaşımı hep bu anlayış üzerinden oldu. Filistin askısı, elektro-şok gibi işkencelerin yanısıra cinsel işkence de on yıllar boyu kadınlara uygulanan işkence yöntemi oldu. Ama söz konusu politik kadınlar da olsa **cinsel işkencenin dillendirilmesi ilk başlarda kolay olmadı**.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın belki de en az konuşulan yönü oldu cinsel işkenceler... Diyarbakır 5 No'lu Zindan'da uğranılan tecavüzler, tacizler hep o **dört duvarın ardında sessiz bir çılgılık** olarak yankılandı durdu kadınların kulaklarında ama bilinmedi, anlatılmadı... Özellikle sonrasında **intihara neden olan** bu cinsel saldırılar hiç hesaba katılmadı. 90'lı yıllarda Kürt kadınları, bir savaş politikası kapsamında toplu tecavüzlere uğradı, cinsel taciz ve tecavüz tehditleri ile hayatları karartılmaya ve korkuya mahkum edilmeye çalışıldı, fuhuşa sürüklendi. Mücadele eden kadınlar da; eşi, kardeşi, babası vd. akrabaları mücadele içinde olan kadınlar da devletin bu **sistemik işkencesinin bir parçası olarak cinsel işkence** ve saldırı ile yüzleşti. Ama **kadınlar susmadılar**. Konuştular. Anlattılar. **Susmayan ve anlatan kadınların cesareti** sayesinde cinsel saldırılarda gözle görülür bir azalış yaşandı.

Elbette kadın ve çocuk hapishanelerinde **cinsel işkence bir politika** olarak uygulanmaya ve politik kadınlar tehdit altında tutulmaya devam edildi. Hele ki örgütlü olmayan kadınlara yönelik devlet dairelerinde, bizzat devlet görevlilerince uygulanan ve kadınların korktuğu için sessiz kaldığı sayısız cinsel saldırıyı yok saymıyoruz.

Şimdiye kadar anlattıklarımız belki tarih olarak "uzak dönem" olarak düşünülebilir. Ancak 27 Mayıs'ta Taksim'deki rant ve talan projesine karşı başlayan ve kadınların en önde yer aldığı bir ayaklanmaya dönüşen Gezi İsyanı sürecinde hep birlikte gördük ki, devlet hala "akıllanmamış" ve hala ayaklanmaya katılan kadınlardan intikamını **kadın bedenine yönelik saldırı ve tehditlerle** almaya çalışıyor.

Zaten devlete 11 yıldır hükümet eden AKP; bir süredir kürtaj ve "3-5 çocuk" uygulamaları, kadın cinayetleri davalarında kadın katillerine "şiddetli elem içerisinde cinayet işlediği" gibi gerekçelerle **ceza indirimleri**, içlerinde asker ve devlet görevlilerinin de bulunduğu onlarca tecavüzcüyü serbest bırakıp dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e sitem dolu bir mektup yazan 13 yaşında istismara uğrayan N.Ç.'ye dava açması ve **çocukta "rıza" araması**, "zengin ve şımarık patron ve oğlu" tarafından vahşice öldürülen Münevver'in ailesi için **"kızına sahip çıksaymış"** demesi, hamile kadınları **"estetik bulmaması"**, sunucu Gözde Kansu'nun kıyafetini beğenmediği için **işten attırması** ve şimdi burada listeyi daha fazla uzatmamak için vermediğimiz uygulamaları ile kadın düşmanlığını defalarca kanıtlamıştır.

Ancak Gezi İsyanı sırasında bir bütün bu faşist düzene isyan edenlere karşı terör uygulayan devlet, **kadınların ve LGBT bireylerin bu isyanın önünde ve militanca** yer almalarından oldukça rahatsız olmuştu. On binlerce insanı resmi ve gayri resmi biçimlerde işkence ile gözaltına alan devlet, kadınlara ise "pozitif ayrımcılık" uygulamış ve kadına tüm bunların yanısıra cinsel işkence de yapmıştır. Kürt illerinde kulakların işitmediğini, gözlerin görmediğini, dillerin söylemediğini, söylenece de görmezlikten gelineni; bu kez **Gezi İsyancısı kadınlar** haykırdı. İzmir'de direniş çadırında gözaltına alınarak tutuklanan YDK'lı **Elif Kaya Şakran Hapishanesi'nde** tacizlere sessiz kalmadı. Ankara'da gözaltına alınan **Eylem Karadağ**, taciz edilerek gözaltına alınmış ve taciz konulduğu akrep içinde sürdüğünde; bunu yapan devletin polisi Eylem'in susacağını zannetti. Ama Eylem "taciz var" dedi ve mücadele çağrısı yaptı. Eylem'in bu sesine yine Ankara'da gözaltına alınırken **"Bizim işimiz bu"** diyen ve **pis pis sırttan işkenceci polisin** tacize uğrayan **Ezgi Özen**'den yanıt geldi. Uğradığı taciz karşısında susmayan ve tacizi anlatan Ezgi'ye kadınlar sokağa çıkarak karşılık verdi.

Karakollar; taciz-tecavüz yuvası...

Erkek egemenliğinin devlet eliyle gerçekleşen cinsel saldırıları; artık eskisi gibi yaşamak istemeyen, eve dönmeceğini haykıran, eve dönse de bir kulağı dışarıdaki ayaklanma sesine kabartan milyonlarca **kadının gözünü korkutmak** için devam edecek. Keza Gezi İsyanı'nın önemli merkezlerinden olan **İstanbul-Gölsuyu** ve **Ankara-Tuzluca** da kurulan karakolların-polis yığınağının misyonlarından birinin de bu olduğu açıktır.

Alevilere yönelik asimilasyonun yeni bir versiyonu olan cami-cemevi projesinin ilk adımının atıldığı ve halkın öfkesini çekerek, günler süren çatışmalara neden olan Tuzluca'daki inşaatın başında 24 saat bekleyen **polis liseli genç kadınlara ve çocuklara yönelik yaşanan ve yaşanması muhtemel tacizlerin** bir politika olarak hayata geçirildiği açıktır. Yine Gölsuyu'nda çeteleşmeye karşı başlayan direnişin ardından mahallede kurulması planlanan **karakolun kadınlar açısından bir taciz/tecavüz merkezi** olacağı açıktır. Çünkü biz karakolları; Gezi direnişçisi Ahmet Atakan'ın polis tarafından gaz bombasıyla öldürülmesinin ardından Kadıköy'de yapılan eylemde gözaltına alınan kadınların **Kadıköy İskele Karakolu'nda** uğradığı tacizlerden tanırız. Biz karakolları; bundan 1 yıl önce, Reyhan Topal'ın **Kağthane Asayiş Büro Amirliği'nde** devletin polisi tarafından uğradığı tecavüzden tanırız. Tecavüz sırasında karakol kameralarının "çalışmamasından" tanırız! Biz karakolları **Ayşe Paşalı'yı**, katili olacak kocasının kollarına teslim etmesinden, eşi ve eşinin kardeşi tarafından şiddete uğrayan **Yosma A.**'nin bir de karakol komutanından yediği yumruktan tanırız. Yani kısaca **biz karakolları da, savcılıkları da, mahkemeleri de, devleti de kadın düşmanlığıyla tanır ve biliriz**.

Bu yüzden de Gezi İsyanı'ndan aldığımız deneyimi büyütüp, erkek devletin cinsel saldırganlığına karşı insanca ve de kadınca yaşamının mücadelesinde, kadın dayanışmasını büyütme için buluşalım! Bizi yargılayacaklarsa da varsın **"kadını isyana teşvik"**ten yargılasınlar. Suç da olsa en azından devletin resmi belgelerinde kadın da "adamdan sayılır" ve kadın kelimesi kendine bir yer açar. Ne dersiniz! Bu isyana var mısınız?

(Yeni Demokrat Kadın)

CHP içinde yaşananları **dekadans** diye açıklamak mümkündür. Dekadans çözümlenme, bozulma anlamında kullanılmaktadır. Çözülme, bozulma hali CHP'nin salt örgüt yapısında, kendi içinde farklı siyasal tutumların gelişmesinde değil, ideolojik temeli olan Kemalizm'de de yaşanmakta. CHP içindeki farklı kesimler de buradan form kazanmaktadır. Aslında bu dekadans halinin CHP ile sınırlı olmadığını belirtmemiz gerekiyor.

Siyaset sahnesindeki değişimler maddi yapıdaki değişimlerin, iç ve dış koşulların eseridir. CHP içindeki ulusalcı-faşist çizginin temsilcileriyle CHP'yi yenileme iddiasında olan ve dar ulusalcı-faşist çizgiyi geriletme, ulusalcılığa emperyalist küreselleşme aşısı yaparak onu günümüz konjonktürüne uygun hale getirmek isteyen kesim arasında yaşanan çatışmanın temeli buraya dayanıyor. Bu açıdan CHP'de **hem bir dekadans hem de kurulma hali** yaşanmaktadır diyebiliriz.

Bu çatışmanın yeni olmadığını, ülkenin neo-liberalizm gerçeğiyle, ekonomik, siyasal yeniden yapılanma süreciyle birlikte daha belirgin hale geldiğini, son on yıldır çatışmanın şiddetinin arttığını ve şimdi ise daha yüksek bir aşamaya vardığını belirtmeliyiz.

CHP, geçmişten günümüze komprador patron-ağaların partisi olagelmıştır. Bu açıdan bir misyon partisidir de. Faşist-Kemalist cumhuriyetin kuruluşu ve tek etnik kimliğe ve inanca dayalı bir ulus yaratma anlayışı bu misyonun adı olmuştur. Ve CHP bu misyonu oynamıştır. Ancak artık şartlar değişmiştir, şimdi konjonktürel durum farklıdır. CHP'yi ve dolayısı ile devleti ayakta tutan temel paradigmlar giderek aşınmaktadır. TC'nin farklı etnik ve inançsal yapısı (ve bu yapıdaki bilincin gelişmesi), tekçi anlayışı aynı şekilde götürmeye daha fazla olanak vermemektedir. TC'nin emperyalizmin bölgesel politikalarına daha iyi cevap olabilmesi için de bu meselenin aşılması gerekmektedir. CHP'nin bu bağlamda geçmişten bu yana getirdiği statükocu yapısının sürecin ihtiyaçlarına yanıt veremediği, hele de neo-liberal politikaları yaşama geçirmede son derece başarılı olan AKP karşısında daha açık bir şekilde ortaya çıktı.

AKP, maddi ve siyasal üst yapısındaki değişimin, "yeni tarz siyaset" yapma biçiminin simgesi idi. AKP'nin hükümet olmasıyla birlikte CHP de otomatikman yeni bir durumla yüz yüze kaldı. Fakat CHP'nin "soğuk savaş" dönemine ait siyasal-politik algıyı ve refleksini değiştirmesi zordu. "Ortodoks Kemalistlerin" hâkim olduğu CHP'de bu gelişmenin yaşanması hem kısmi hem de zamanla olacaktı. Baykal CHP'si, klasik Ortodoks CHP çizgisini aynen sürdürmüştü. Bu kesimin CHP içindeki ağırlığını kırmak ancak "kaset operasyonu" ile mümkün olmuştur.

CHP'de dekadans

derinleşiyor!

CHP'de hükümet olma umutlarını yeşerten bu gelişmeler, kendi içindeki çatışmalara dengelere de yansımakta kartlar tekrar tekrar karılmaktadır. Uzlaşmalar, kopuşlar yeni gerilim kaynaklarıyla birlikte karmakarışık bir CHP hali önümüzdeki dönemde devam edecektir.

Kaset operasyonu sonrasında CHP'de Kılıçdaroğlu dönemi başladı. Kılıçdaroğlu'nun Deniz Baykal'a oranla CHP tabanında belli bir hareketlilik yarattığı ve pek çok konuda CHP'nin esnediği de bir gerçek. Fakat buna karşın CHP'nin temel omurgası değişmedi, CHP gene aynı CHP olmaya devam etti.

Hâkim Sınıfların CHP Hesapları

TC devleti, uzun bir süredir ideolojik bir kriz ve meşruiyet sorunu yaşıyor. Siyasal arenadaki tartışma ekseninin cumhuriyetin temel ilkelerini sahiplenme-sahiplenmeme ikileminden gelişmesi bu ideolojik kriz ve meşruiyet sorununun dışı vurumudur. Yeni anayasa yapma sürecini tıkayan, ortada bir kriz olarak gelişen uzlaşma komisyonu hikâyelerinin temelinde de bu vardır. Bu nokta CHP'nin içine de aynen yansımaktadır.

Türk egemen sınıfları ve emperyalist efendileri devletin yeniden yapılandırılması sürecini Anayasa yapımı ile taçlandırmak istiyor. Uzun süredir konularını bu noktadan belirleyen egemenler, Kemalizm'in sermayenin gelişiminin önünü tıkayan yanlarını törpüleyip devletin çimentosu olma halinin korunması noktasında birleşmiş durumdadırlar. AKP de buna dâhildir.

Bu noktada CHP tutumunu netleştirmeye çalışmaktadır. Kemalizm'in klasik çizgilerini Ortodoks tarzda koruyan kesimi Birgül Ayman Güler,

Süheyl Batum, Emine Ülker Tarhan, Muharrem İnce gibi unsurlar temsil ediyor. Kemal Kılıçdaroğlu ve ekibi de "diğer çizgiyi" temsil ediyor. Bunların anayasa uzlaşma komisyonuna kadar yansıyan tutum farklılıkları bilinmektedir. Rıza Türmen, Süheyl Batum'u bu noktada eleştirirken CHP içindeki kapışmanın her noktada kıyasıya sürdüğünü anlamamız zor olmuyor. Meclise başörtülü milletvekillerinin girişi konusunda da söz konusu iki kanat arasında ciddi bir kapışma yaşandı. CHP'nin, AKP milletvekillerinin meclise, başörtüsü ile girmesine yönelik "ılımlı" tutumları, ortamı germeyen açıklamaları ve "AKP'ye malzeme-gündem verme" politikaları Kılıçdaroğlu ve ekibinin etkisini artırdığını gösteriyor.

Yine kendisini yenilikçi çizgi olarak ortaya sürenlerin tezkere konusundaki tutumu, Kürt ulusal sorununa yaklaşımları ne kadar yenilikçi olduklarını göstermeye yetmektedir. Suriye tezkeresine "hayır" diyen CHP, Kürtleri öldürme yetkisi için getirilen tezkereye "evet" diyebiliyor. Bu ikiyüzlü yaklaşım eskisiyle yeniyle CHP'nin aynı CHP olduğunu, dekadansın derinleştiğini, yenilikçi bir anlayışla geliştirilmeye, dizayn edilmeye çalışılanın, eskisinin cilalanmış halinden öteye geçmediğini görmemizi sağlıyor.

Emperyalistler ve ülkemizdeki işbirlikçileri AKP'nin alternatifini çıkarma, böylece gerektiğinde AKP'nin üzerini daha bir tereddütsüzce çizme

amacıyla CHP'yle yakınlaşmakta, en üst düzeyde kabullerle CHP'yi onaylar halde olurken, AKP'ye yalın mesajlar vermektedir.

Kılıçdaroğlu'nun ABD'nin Ankara Büyükelçisi Francis Ricciardone ile sürpriz buluşmasını da bu çerçevede okumak mümkün. Ziyarete, Türkiye-Amerika ilişkileri üzerine geniş bir değerlendirmenin yapıldığı, Türkiye'deki güncel sorunların da sohbette gündeme alındığı açıklandı. Kılıçdaroğlu'nun Amerika'ya yapmayı planladığı ancak "muhattap bulunamadığı" iddiasıyla ertelenen ziyaret konusunda da ABD Büyükelçisi'nin, Kılıçdaroğlu'na bilgi vermesi ilişkilerin önümüzdeki günlerde daha da ısınacağına işaret ediyor.

Büyükelçi'nin, "**Kurmaylarınızın ABD seyahati sonrası yaptığı açıklamalara üzüldük. Sizi ABD'de ağırlandırmak isteriz. Sizin, ABD'de muhatap bulamamanız gibi bir durum söz konusu olamaz**" dediği basına yansdı. CHP'nin Dış Politikadan Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı **Faruk Loğoğlu**'nun bile görüşmeyi basından öğrenmesi, ABD'nin CHP'ye dair özel bir ilgisi olduğunu gösteriyor. Kılıçdaroğlu'nun Kasım sonu ya da Aralık başında ABD'ye gideceği belirtiliyor.

İstanbul Büyükşehir Belediye başkan adaylığı bile büyük bir olay haline getirilen Mustafa Sarıgül'ün çıkışının da CHP'de yaşanan, yaşanması muhtemel değişikliklerin habercisi olduğu söylenebilir. CHP'den Genel başkan Deniz Baykal tarafından savcılığa yapılan bir suç duyurusuyla yolsuzluk iddialarıyla ihraç edilen Sarıgül hakkındaki dosya, orta yerde beklerken CHP'ye hızlı bir şekilde dâhil edilmesini de not etmeli.

Sarıgül'ün CHP adaylığının burjuva-feodal medya tarafından hararetli bir şekilde desteklendiği, Sarıgül'ün partiye dönmek için çeşitli pazarlıklar yaptığı ve pek çok taviz kopardığı da biliniyor. Görünen o ki, Türk hâkim sınıfları, Gezi İsyanı, Suriye'deki savaş ve son İran kriziyle ciddi bir gerilim yaşadıkları AKP'ye karşı alternatif arayışında oldukça ciddi. Sarıgül'ün CHP'yi yeni bir AKP yapacağı iddiaları ve İstanbul Büyükşehir Belediye başkanlığını kaybetse bile oy oranını yükseltip CHP'nin başına geçeceği iddialarını yabana atmak gerekiyor.

CHP ise işaret edildiğinin, çağrıldığı farkındadır. Bunun anlamı emperyalist sermaye ve kompradorların elvermesidir. Bunun bir diğer karşılığı AKP'ye sunulan desteğin gözden geçirilmesi Hakan Fidan örneğinde olduğu gibi "güvenilmez" olduğunun aşikâr edilmesidir. CHP'de hükümet olma umutlarını yeşerten bu gelişmeler, kendi içindeki çatışmalara dengelere de yansımakta kartlar tekrar tekrar karılmaktadır. Uzlaşmalar, kopuşlar yeni gerilim kaynaklarıyla birlikte karmakarışık bir CHP hali önümüzdeki dönemde devam edecektir.

Kıdem Tazminatı/ Yalanlar ve Gerçekler

Mevcut yasaya göre, 1 yıldan fazla bir iş yerinde çalışan her emekçinin çalıştığı her yıl için 1 ay olmak üzere işten atılma, emekli olma, kadın işçiler için doğum yapma durumunda (talebine bağlı olarak) hastalık vb. nedenli zorunlu olarak işten ayrılma gibi, toplamda 7 nedenle işten ayrıldığında patronun işçiye ödemek zorunda olduğu tazminattır.

Hükümet Kıdem Tazminatı'nı gasp etmekte kararlı görünüyor. Fakat bunu nasıl yapacağını, en az zararlı nasıl uygulamaya alacağını henüz kararlaştırmamış durumda. "En az zarar" derken, işçilerin, emekçilerin ez az zararı değil, kendi iktidarını tehlikeye atma noktasında ez az zararı kast ediyoruz. Çünkü öyle bir hak gaspına yöneldi ki bunu doğrudan gasp edeceğinin söylemesi dahi oyların, kitlelerden gördüğü desteğin ciddi bir tehlike içerisine girmesi demektir. Bu yüzden de her zamanki gibi gerçeği ters yüz ederek ve zamana yayarak bu hakkı gasp etmenin peşindeler.

Nedir Kıdem Tazminatı?

Mevcut yasaya göre, 1 yıldan fazla bir iş yerinde çalışan her emekçinin çalıştığı her yıl için 1 ay olmak üzere işten atılma, emekli olma, kadın işçiler için doğum yapma durumunda (talebine bağlı olarak) hastalık vb. nedenli zorunlu olarak işten ayrılma gibi, toplamda 7 nedenle işten ayrıldığında patronun işçiye ödemek zorunda olduğu tazminattır. Bu ödeme son ayki maaşına göre hesaplanır.

Kıdem tazminatı işçinin işten atılmasının önündeki fiili bariyerlerden biridir aynı zamanda. İşveren kıdem tazminatı ödememek için keyfi işten çıkarma yapmamaktadır. Uzun süreli çalışmanın doğal sonucu olarak patron daha fazla maaşla bu işçileri çalıştırmaktadır. Oysa aynı işi dışarıdaki işsizler ordusuna daha ucuza yaptırması mümkün. İşte bu nedenle kıdem tazminatı sürekli olarak patronların hedefi olmuştur. İsteddiği zaman istediği işçiyi çıkarıp daha ucuza çalıştırarak yeni işçiler alabilmesi böylece daha kolay olacaktır. Kıdem tazminatının kalkması iş güvencesiz, esnek çalışmanın önündeki önemli bir engelin kalkması demektir.

Peki, nasıl yapılacak?

Hükümet yapmak istediği değişikliğin kı-

dem tazminatını ortadan kaldırmak olduğunu kabul etmiyor. Aksine 1 yıldan az çalışan, çoğunluğu taşeron işçi olan emekçilerin hakkını savunduğunu, "15 günlük bir çalışmanın bile kıdem tazminatının olması gerektiğini" düşündüklerini söylüyorlar. Taşeron işçilerin çoğunluğu en fazla 11 ay çalıştırılıyor ve böylece bu hakkı kazanmadan işsiz kalıyorlar. Hükümet, taşeron işçinin bu haklı talebini tüm kıdem tazminatını gasp etmenin gerekçelerinden biri haline getiriyor.

Bir diğer gerekçe patronların ödeme güclüğü çektikleri için ödeme yapamamaları ve hak sahibi işçilerin mağdur olduklarıdır. Yani hükümet yine "işçi dostu" postuna bürünmektedir.

Hükümet eğer bu "dost"lukta samimi olsa Kıdem Tazminatı için yıllardan bu yana bir çalışma içinde olmasına gerek kalmazdı. Yasadaki 1 yıl çalışma zorunluluğunu 15 gün olarak değiştirmesi yeterli olurdu. Patronların ödeme yapmalarını sağlamak için yasal düzenlemeye de gerek yok. Mahkemeler görevini yapsa zaten patronlar faiziyle tazminat ödememek için zamanında ödeme yaparlar. Demek ki hükümetin "mağdurun yanında olma", "işçinin yanında olma" rolü bir yalandan ibarettir.

Yine hükümetin ileri dönük politikalarını açıkladığı resmi belgelerdeki ifadeler de gerçekte amacın ne olduğunu ortaya koyar nitelikte. Mesela Maliye Bakanı Mehmet Şimşek "... İstihdam artışının önündeki en büyük engel kıdem tazminatı yükü ve esnek istihdama geçilememesi" (21.04.2010, Milliyet) diyor. Bakanın bu sözleri hükümet programına da yansıyor. "İş gücü piyasamızın katılıkları gidererek... İşe girişi kolaylaştıracacağız... ulusal istihdam stratejisi çerçevesinde iş gücü piyasasının esnekleştirilmesini sağlayacağız" deniliyor. 61. Hükümet, programında yani hükümet progra-

mında "kıdem tazminatını kaldırıp taşeronlaşmanın önünü sonuna kadar açacağız" diyerek gerçek niyetini ilan etmiş. Yapılmakta olan her şey, çözüm diye getirilen her öneri tuzaklarla dolu yani.

Fon aldatmacası

Kıdem tazminatı fonu kurmak bu tuzakların en tehlikelidir. Hükümet işçinin mağduriyetini ileri sürüp tıpkı işsizlik sigortası fonu gibi bir fon oluşturulmasına çalışıyor. Fonun ne anlama geldiğini Türkiye halkı pratikten biliyor. Konut Edindirme Fonu bilinen adıyla KEY, 9 yıl sürdü. 10 yılını tamamlayanlar hak sahibi olacaktı. Hükümetler açıklarını kapatmak için bu fonu kullandı, sonra da "gerekli katkı yapılamıyor" deyip fona el koydu. Kimse 10 yılını doldurmadığı içinde hak sahibi olamadı.

Zorunlu tasarruf fonu da aynı şekilde. Şu anda halen uygulamada olan İşsizlik Fonu diye bilinen fon var, kıdem tazminatına örnek alınan fon bu. Bu fondaki para şu şekilde toplanıyor: % 2 oranında patronun, % 1 oranında işçi çalışanın, % 1 oranında devletin katılımıyla bu fon oluşturuluyor. Kâğıt üzerinde fon, çalışan işsiz kaldığında, iş buluncaya kadar yaşam kalitesinin değişmeyeceği oranda işsizlik yardımını amaçlıyor. Ama pratikte bu amaçla kullanılmadı. Bugüne kadar 144 milyar TL fonda birikiyor. Şu anda 65 milyar TL var. Harcanan paranın sadece % 2'si işçilere işsiz kaldıklarında verilmiş. Geri kalanını hükümet duble yol ve GAP sermayesini palazlandırmada kullanmış.

AKP hükümetinin yalanlarını başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halka teşhir edip gerçekleri anlatmak gereklidir. 15 milyon emekçinin etkilendiği, işçi sınıfının gelecek nesillerinin de etkileneceği bu hak gaspına karşı etkili bir cephe oluşturmak mümkün olmazsa bir hak daha gasp edilmiş olacak.

rüyüş gerçekleştirdi. Yola inen işçiler yolu trafiğe kapatarak, "Kıdem hakkımız gasp edilemez", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" sloganları ile Tepebaşı'na yürüdü. Eylem TRT önünde işçilerin araçlarına binmesi ile son buldu.

Fox TV'yi protesto eden işçiler yol kesti

İstanbul: Punto Deri işçileri direnişin 88. gününde (7 Kasım) eylemdeydi. Yürüyüş öncesi bir açıklama yapan işçi-

ler, patronun kendilerine yönelik ithamlarına "Sendikalı oldun mu marjinalsin! Sendikalı oldun mu örgüt üyesisin! Madem öyleyiz, biz yıllardır Punto'da çalışıyoruz. O halde Punto bize yataklık etti. Burası da yardım-yataklıktan yargılansın" şeklinde cevap verdiler. İşçilerin açıklamalarının ardından DDSB adına açıklama yapılarak, "Ne zaman ki en insani hakkımızı istedik; o zaman marjinal, örgüt üyesi olduk" denildi.

DDSB açıklaması, "Her direnen kazanamayabilir, ancak kazananlar direnenler olacaktır" denilerek sonlandı.

Yürüyüşe Zeytinburnu sahil yolu üzerinde bulunan Fox TV önünde ara veren işçiler, yolu trafiğe kapatarak "İşçiler burada, Fox TV nerede", "İşçiler burada, Fatih Portakal nerede" vb. sloganlarla Fox TV'nin direnişe karşı sürdürdüğü sessizliği protesto ettiler. Fox TV'nin bir kameraman ve bir muhabir göndererek eylemin çekimini yapmasına kadar beklendi.

Muhabirlerin gelmesiyle buradaki eylem "Birlik, mücadele, zafer" sloganı ile sonlandırılarak yürüyüşe devam edildi. Yürüyüş Punto deri önünde, DDSB'lilerin alkışlarla uğurlanması ile sona erdi.

Gebze Sanayi'de bildiri dağıtımı

6 Ekim günü akşam saatlerinde Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bazı fabrikaların işçilerinin çıkış saatinde kıdem tazminatı yasasıyla ilgili çıkan DDSB bildirimlerini dağıttık. Bildiri dağıtım sırasında sohbet ettiğimiz işçilerden biri, kıdem tazminatının iş yerindeki tek güvencesi olduğunu, bu durumda tek güvencesinin elinden alındığını belirtti. Başka bir emekçi ise, çalışmalarımıza destek olmak istedi ve bildiri dağıtımına katıldı. Bildirilerin bitmesi üzerine "daha fazla var mı?" diye sordu. Bildiri dağıtımımız sırasında işçilerle sohbet geliştirmemiz çalışmamızı olumlu kıldı. Akşam saatlerinde bildirimimizi bitirerek çalışmayı sonlandırdık.

(Kartal'dan bir DDSB'li)

"Biz işçiler güçlüyüz!"

İstanbul: Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, kıdem tazminatının gasp edilmesine karşı 9 Kasım günü Taksim'de bir eylem gerçekleştirdi. İşçiler Taksim Meydanı'na yürümek istedi fakat polis izin vermedi. Kitle, engellemeye karşı oturma eylemine başladı. Oturma eylemi sırasında, "Emekçiye değil çetelere barikat" sloganı atıldı. Oturma eyleminin ardından kitle adına İstanbul Yol-İş Sendika Başkanı Erdem

Tercan basın açıklaması yaptı. Tercan açıklamada, "Devlet, patronları kıdem tazminatı yükünden kurtarmak; esnek ve güvencesiz çalışmanın kurallarını yerleştirmek için çaba sarf ediyor" diyerek kıdem tazminatı hakkı için mücadeleye çağırırdı.

Eyleme Yol-İş, TÜMTİS, Deri-İş, Belediye-İş, DİSK/Limter-İş Sendikası, HDK, KESK'in yanı sıra Devrimci Demokratik Sendikal Birlik de katıldı. Eylemin bitmesinin ardından Deri-İş Sendikası ve DDSB, Tünel'den Şişhane yoluna inerek Tarlabası'na doğru bir yü-

Mevsimlik hayatlar, her mevsim sömürülüyor!

Dünyada yaklaşık 450 milyon tarım işçisinin bulunduğu, tarım işçilerinin % 60'ından fazlasının yoksulluk sınırı altında yaşadığı, en az % 80'nin sosyal güvencesinin bulunmadığı ve % 70'inin tarlalarda çocuklarıyla birlikte çalıştıkları biliniyor.

Türkiye'de mevsimlik tarım işçilerinin Çukurova'da pamuk üretiminde başlayan hikayeleri, bugün tüm ülkede neredeyse bütün ürünlerin hasat dönemlerini içine alacak şekilde devam ediyor. Bu uzun yolculuklarından sonra çoğunluğu birkaç aylığına da olsa evlerine dönerken, birkaç yıl boyunca hiç evlerine gitmeyenler de bulunuyor. Mevsimlik işçilerin önemli bir bölümü, ürünlerin hasat dönemine bağlı olarak sürekli göç halindedir...

Mevsimlik tarım işçilerinin yaşamları, çalışma dönemlerinin bazı aşamaları ele alınarak açıklanabilir. Sorunlar işçilerin yaşadığı bölgelerdeki **yüksek işsizlik oranları** ile başlar. Geçinmek için bu işi tercih etmek zorunda kalanlar her yıl Nisan ve Mayıs aylarında yolculuklarına başlar. Bu aşamada sık sık yaşanan kazaların faili önceleri "kamyonlarla yapılan yolculuklar"dı; şimdilerde de işçilerin, yataklarını, kilimlerini, mutfak eşyalarını da yüklediği, kapasitesine göre çok fazla ağırlık taşıyan minibüslerde benzer tehlikeli biçimde yapılmak zorunda kalınan yolculuklar olmuştur.

İşçilerin çalışacakları yerlere vardığında yaşayacakları **barınma yerleri**, bir diğer önemli sorundur. İşçiler neredeyse tüm zamanlarını açık havada geçirir. Naylon ya da bezlerden kurduğu çadırlarını, eşyalarını korumak ve uyumak için kullanır. İşçilerin oluşturduğu çadır alanları, mutfak, tuvalet ve banyonun olmadığı, suya erişim imkânlarının kısıtlı olduğu yerlerdir.

Mevsimlik tarım işçilerinin çalışma ilişkileri, "**elçi**" veya "**dayıbaşı**" olarak adlandırılan araçlar ve işverenlerden oluşmaktadır. Kayıtdışı gerçekleşen bu sarmaldan işverenler, işçilere karşı hiç-

bir sorumluluğu üstlenmek zorunda değildir. Barınmaları için yer göstermek, işçiler için yaptıkları tek şeydir. Bunu yapmaktaki amaçları da işçilerin çalışacağı bahçelere hızlı bir şekilde ulaşmasını sağlamaktır.

Mevsimlik tarım işçisi-işveren ilişkisi, yürürlükteki İş Kanunu kapsamı içinde değerlendirilmemektedir. Dolayısıyla bu ilişki, amacı işçiyi korumak olmayan **Borçlar Kanunu**'na devredilir. Ancak, gerek Borçlar Kanunu gerek İş Kanunu, mevsimlik tarım işçilerinin özgün sorunlarına yönelik düzenlemeler içermemektedir. Örneğin, işçilerin barınma sorunu vardır. Bu sorun aile boyu göç etme eğilimleri nedeniyle yaşlıların, bebeklerin, küçük çocukların, işçilerle birlikte göç etmesi ile daha ciddi bir boyut kazanmaktadır. Oysa hem Borçlar Kanunu hem de İş Kanunu mevcut durumları ile bunları düzenlemekten uzaktır.

İşçilerin işverenlerinden yasal olarak herhangi bir hak talep edememesi, çalışma dönemlerinde karşılaştığı zorluklar ve işveren karşısındaki güçsüz konumlarından dolayı elçilere duyduğu ihtiyacı artırmaktadır. İşçiler, çalıştıkları dönemde ihtiyaç duyduğu her türlü konuda elçiden yardım ister. Elçiler, işçilerin çalışma yaşamları ile ilgili her türlü kararı (işverenle ücret pazarlığı gibi çok önemli bir konuda bile) onlar adına verir. İşçilerin yolculuğu, çalıştığı yerlerde yapacağı alışveriş, gerektiğinde sağlık kurumlarına ulaştırılması ve daha pek çok konuda onlar adına düzenleme yaparlar. Elçilerin işçiler için yerine getirdiği görevler, onların yaşamlarını kolaylaştırıyor gibi görünse de bunların hepsi işçilerin elçilere olan bağımlılığını güçlendirmektedir. Bir elçiye bağlı olmadan işçi iş bulamaz, çalıştığı yerde hiçbir sorunu tek başına çözemez hale gelir. Bu bağımlılığı yaratmak elçinin yaptığı işin gerekleri arasındadır. İşçiden ve işverenden aldığı komisyonlar dışında sayısız gelir elde etme yöntemi ni kendisi için yaratmıştır.

Yasalarla güvencesizlik...

Mevsimlik tarım işçilerinin özgün durumları için "çözüm üretmek" amacıyla Başbakanlık, mevsimlik gezici tarım işçileriyle ilgili olarak 2010 yılında 2010/6 Sayılı Başbakanlık Genelgesi'ni yayımlamıştır. Genelge sorunlara sadece ana başlıkları ile değinmiştir. Bu sorunlara getirdiği "çözümler" ise gerçekçi olmaktan, belirttiği sorunların esas sebebinin görmekten uzaktır. Örneğin, 12 kişilik minibüse 25 kişi alınarak ya da kamyon kasasında yapılan yolculuklarda esas problem, trafik denetiminin azlığından veya yetersizliğinden kaynaklanmamaktadır; bu tehlikeli yolculuklar mevsimlik işçilerin yol masraflarını karşılayamayacak kadar yoksul olmasından kaynaklanmaktadır.

Dolayısıyla bu soruna bulunacak çözüm, "trafik denetimlerini artırmak, araç ve trafik güvenliğinin gerektirdiği kontrol"lerden daha farklı olmalıdır. Benzer şekilde bir başka önemli problem olan barınma sorunlarına yönelik bu "çözüm" önerilerinin ardından "*Bu yerleşim yerlerindeki içme ve kullanım suyu ile elektrik ihtiyacının, şebeke tesisi, mahallinde sondaj, su tankı/tanke-ri, elektrik hattı tesisi veya jeneratör temini suretiyle il özel idarelerince sağlanacağına ve kullanım bedellerinin kullananlardan alınacağına*" yönelik madde mevsimlik işçilerin yoksulluk seviyesi düşünüldüğünde, gerçekçi gelmemektedir. Çok düşük günlük ücretlerle çalışan, üstelik çalışmadığı dönemde geçinebilecek kadar parayı biriktirmek için çalıştığı dönemde harcamalarını asgari seviyede tutan ailelerin, bu boyutta bir ödemeyi yapabilmeye ihtimalleri neredeyse yoktur.

Ancak, sorun sadece devletin yaşam koşulları ve çalışma ilişkilerine yönelik düzenlemeleri ile çözülecek gibi değildir. Sosyal dışlanma ve etnik, dinsel gerilimdeki artış, sorunların çözü-

münü imkansızlaştırmaktadır. Yasal olarak eğitim, barınma, sağlık gibi temel hakların kusursuz bir şekilde sağlanması halinde bile, belki de daha önemli olan bu hakları gerçeğe dönüştüren kişiler olarak eğitim, sağlık, güvenlik, adalet gibi hizmetleri sağlayan personelin tavrı da önem kazanmaktadır. Nitekim bazı işçilerin çalıştığı yerlerde sağlık personelinin davranışlarından kaynaklı olarak, sağlık kurumlarına gitmediğini ifade etmesi bu duruma bir örnek olabilir.

Mevsimlik çocuklar...

Dünyada yaklaşık 450 milyon tarım işçisinin bulunduğu, tarım işçilerinin % 60'ından fazlasının yoksulluk sınırı altında yaşadığı, en az % 80'nin sosyal güvencesinin bulunmadığı ve % 70'inin tarlalarda çocuklarıyla birlikte çalıştıkları biliniyor. Dünyada 18 yaş altı 150 milyon çocuk, tarım sektöründe çalışıyor ve bu rakam, tüm dünyada çalışan çocukların sayısının % 70'i. Türkiye'de resmi rakamların açıklamasına göre; 6-17 yaş nüfusun % 5,9'u yani, 392.000 çocuk tarım sektöründe çalışıyor. Türkiye'de 15 yaş altı mevsimlik göçebe tarım işçisi çocuk sayısı ise kesin olarak bilinmemektedir.

Mevsimlik işte çalışan aileler ancak, ortalama dört ay sürekli adreslerinde kalmaktadır. Bu durum mevsimlik tarım işçisi çocukların 180 günlük eğitim yılının 60 gününü tarlada çalıştıkları için kaçırdıklarını göstermektedir.

Tarım işçisi aileler açısından, çocukların tarım alanlarına götürülmesi, çocuklarına bakacak kimsenin olmaması nedeniyle bir zorunluluk, yaşı büyük olanların tarla işlerinde, daha küçük yaşta olanların ise bulaşık, çamaşır ve kardeş bakımı gibi işlerde çalıştırılması olağan bir durum olarak görülmektedir. Başka bir deyişle göçebe tarım işçisi ailelerinde her yaşta çocuk emeği tarım alanlarında kullanılmaktadır.

Çalışma koşulları işçileri ölüme terk ediyor

H. Merkezi: Çalışma koşulları yüzünden işçiler, emek mücadelesi verirken aynı zamanda hayatta kalma mücadelesi vermeye devam ediyor. İşçiler çalışırken ölmek istemediği her alanda, her eylemde haykırıyor fakat buna

dair devlet bir adım bile atmazken işçi katliamlarına seyirci kalmaya devam ediyor.

Devlet işçi katliamlarına sessiz kalmaya devam ederken, bu sessizlik işçileri ölüme terk ediyor. Hemen hemen her gün okuduğu-

muz işçi cinayetlerine bir yenisini daha ekledi.

Urfa'nın Bozova ilçesinde 5 Kasım günü sabah saatlerinde işçileri taşıyan minibüs kaza yaptı. Tekstil atölyesinde çalışan işçileri taşıyan minibüsün lastiğinin patlaması sonucu yaptığı kazada, 2'si Suriyeli 6 işçi yaşamını yitirdi.

“Diren Rojava, gençlik seninle!”

Ankara: Yurtsever öğrencilerin çağrısıyla bir araya gelen devrimci, demokratik kurumlar AKP Ankara İl Binasına yürüyerek Suriye Kürdistanı ile Türkiye arasına örülen duvarı protesto etti. 5 Kasım günü Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen kitle sloganlarla AKP İl Binasına yürüdü. “Sömürgeciliği de duvarını da yıkacağız” ve “Kurdên azad sînoran nasnakîn” yazılı pankartların açıldığı eylemde **“Rojava halkı yalnız değildir”**, “Diren Rojava gençlik seninle”, **“Katil El-Nusra işbirlikçi AKP”** vb. sloganlar atıldı.

AKP önünde okunan açıklamada **“Mayınlarla ayıramadıkları halkımızı duvarlarla ayırmaya çalışıyorlar, Rojava’da gelişen durumlara sessiz kalmak insanlığa ihanettir. Halkımızı sessiz kalmamaya, direnişi yükseltmeye ve serhildanları var etmeye çağırıyoruz”** denildi. YDG’nin de destek verdiği eylem, okunan basın açıklamasının ardından sloganlarla sonlandırıldı.

Colemerg’de 7 çocuk tutuklandı

H. Merkezi: Colemerg’de (Hakkari) evlere yapılan baskınlarda gözaltına alınan 7’si çocuk 10 kişi 1 Kasım’da eylemlere katıldıkları gerekçe gösterilerek tutuklandı.

1 Kasım günü eylemlere katıldıkları gerekçesi ile evlere yapılan baskınlarda yaklaşık 10 kişi gözaltına alınmış ve tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edilmişti. Mahkemeye sevk edilen 7 çocuk ve Hakkari’den Wan’a gönderilen 3 kişi de tutuklanarak hapishaneye gönderildi.

Lice’de asker, köye saldırdı

H. Merkezi: Amed’in Lice ilçesine bağlı Yalaza köyüne 5 Kasım günü sabah erken saatlerde zırhlı araçlar ile ablukaya alarak girmeye çalışan askerlere köylülerin izin vermemesi üzerine çatışma çıktı.

Evlерinde arama yaptırmakta ısrar eden köylüler, askerlerin köyden çıkmasını isterken, köy dışına çıkan asker gaz bombası ile saldırdı. Saldırıya taşlarla karşılık veren köylülere askerler, bu kez havaya ateş açarak karşılık verdi. Köylülerden yaralananlar oldu.

Egemenler iktidarları için katliamlarda ortaktır

Radikal İslamcı faşist İran devleti her geçen gün yeni idamlarla gündeme geliyor. İran devleti bir yıl içinde onlarcası siyasi olmak üzere yüzlerce tutuklu idam ederken en son İran Kürdistanı’nda Seqiz Hapishanesi’nde tutuklu bulunan **Şerko Maarfi** isimli Kürt siyasi tutsağı idam etti. 2007 yılından bu yana en az 13 Kürt siyasi tutsak idam ettiği (bu sayı gerçeği yansıtmamaktadır) söylenen İran’ın katlettiği **Hasan Hikmet Demir** idam edilen ilk PJAK militanı iken 4 Kasım 2013’te idam edilen Şerko Maarfi ise “şimdilik” sonuncusu oldu.

Hatırlanacağı üzere en son 4 Kasım’da **Şerko Merfi**, 26 Ekim’de Urmiye Hapishanesi’nde PJAK üyesi **Habibullah Gulperipur**, aynı gün Selmas Hapishanesi’nde **Rıza İsmaili-Mamedî** isimli Kürt siyasi tutsaklar asılarak idam edilmişti. 26 Ekim tarihinden bu yana İran, 4’ü siyasi tutsak olmak üzere 16 Kürt’ü, ülke genelinde ise 40’tan fazla mahkumu idam etti.

Ruhani ile katliama devam

“İlimli aday” olarak lanse edilen 7. Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani’nin geçtiğimiz haziran ayında seçtirilmesinden sonra Kürtlere yönelik idamlarda, katliamlarda artışlar yaşandığı bilinen bir gerçek. Ruhani’nin “ilimli” olarak lanse edilmesi “umut” beklentisini yaratmıştır ancak herhangi bir hukuk ya da adil yargılamanın olmadığı İran’da birkaç dakikalık duruşmalar ile idam verilmesi bu “umut”ları da yok etmiştir. Keza İran devleti bir yıl için-

de 300’den fazla kişinin idam edildiğini kabul etmektedir. Ancak bu sayının gerçeği yansıtmadığı ve gerçek sayının çok daha fazla olduğu açıkken Wan’ın Özalp (Qelqeli) ilçesinde İran sınırına yapılan yürüyüşte konuşan DTK Eş Başkanı ve Wan Milletvekili **Aysel Tuğluk**’un ifade ettiği gibi bir yıl içinde 70 Kürt siyasi tutsak idam edilmiştir. Onlarca tutuklunun gizlice, buldukları hapisanelerde kayıt dışı bir şekilde idam edildiği, İran’da bulunan pek çok insan hakları kurumu tarafından belirtilmektedir. İran İnsan Hakları Teşkilatı’nın (IRHR) resmi ve gayri resmi kayıtlarına göre tahminen 2010 yılında 746, 2011’de 806 ve 2012 yılında 820 kişi asılarak idam edilirken Ruhani ile birlikte ar-

“Gençlerle uğraşacağına kayıplarımızı bul!”

İstanbul: 450 haftadır sokaktalar. 18 yıldır çocuklarını, eşlerini, kardeşlerini, dostlarını, yoldaşlarını arıyorlar. Cumartesi Anneleri bu hafta da Galatasaray Lisesi önünde **“Failler belli, kayıplar nerede”** yazılı pankartla oturma eylemini gerçekleştirdiler. Eylemde bu hafta Başbakan R. T. Erdoğan’ın açıklamalarıyla başlayan **“kızıl-erkekli öğrenci evleri”** tartışmalarına öfke vardı.

Gözaltında kaybedilen **Kenan Bilgin**’in kardeşi **İrfan Bilgin**’in ardından söz alan gözaltında kaybedilen **Nurettin Yedigöl**’ün kardeşi **Muzaffer Yedigöl** **“Gençlerle, Gezi’yle uğraşacağına, 450 haftadır**

buradayız; biraz kayıplarımızla uğraş. Bizimle ilgilen” diyerek hükümete seslendi. **Murat Yıldız**’ın annesi **Hanife Yıldız** ise gözaltında ve hapisanelerde yaşanan tacizlere dikkat çekti.

Konuşmaların ardından 7 Kasım 1996 tarihinde, Silopi’den ticaret yapmak için gittikleri Irak sınırında, Habur sınırı kapı-

“Eğer susarsak...”

İstanbul: İHD İstanbul Şube Cezaevi Komisyonu tarafından her hafta düzenlenen F eyleminin 86. haftası 9 Kasım günü Galatasaray Lisesi önünde gerçek-

leştirildi.

İlk olarak konuşan İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe**, 3 Kasım’da hasta tutukluların durumuna dikkat çekmek için Ankara’ya gittiklerini aktarıırken, burada nöbet eylemi gerçekleştirdiklerini belirtti. Efe, **“F oturması eylemlerine hasta tutuklular serbest bırakılıncaya kadar devam edeceğiz”** dedi.

Efe’nin ardından haftanın açıklamasını yapan **Neriman Çelik**, Tekirdağ 1 No’lu F Tipi Hapishane’de tutulan hasta tutsak **Lokman Akbaba**’nın gönderdiği mektubu okudu.

tan idamların 2013 yılında tahminlerden çok fazla olduğu ortadadır.

İran devletinin idamı özellikle siyasi tutsaklara yönelik idamla katletmeyi bir misilleme ve tehdit aracı olarak kullandığı bilinen diğer bir gerçekken İran, idamda Çin’den sonra ikinci sırada bulunmaktadır.

TC devleti sessiz, çünkü katliamlarda imzası var

İran devleti ile PJAK’la arasında 2011 yılından bu yana ateşkes anlaşması bulunmasına rağmen idamların artmış olması, elbette TC devletinin “demokratikleşme, çözüm” vb. adı altında zulüm ve baskı politikalarına devam etmesi İran’la paralel bir zihniyette ortaklıklarını göstermektedir. PJAK ile ateşkes sürecinde idamlara son sürat devam ederek İran devleti, TC devletine bir takım mesajlar vermektedir, ki bu mesaj Kürt mücadelesini parçalamaya, tasfiye etmeye, yok etmeye dönük mesajlar olabilir ancak.

Son dönemlerde demokrasi havarisi kesilen TC’nin katliamlar karşısında sessizliğe gömülmesi ve diğer taraftan İran’la ilişkilerini geliştirmesi kendi iktidarlarını tehlikeye sokan dört parçadaki Kürt mücadelesine karşı ittifak içinde olduklarını ortaya sermektedir. TC devleti ile İran “söz konusu Kürt mücadelesi ise gerisi teferruattır” anlayışı etrafında ilişkilerini düzeltme telaşındadır ve elbette ki bu bölgede yükselen Kürt mücadelesinden duyulan korkunun ifadesidir.

sında asker tarafından gözaltına alınan ve kendilerinden bir daha haber alınamayan **Halil Birlik** ile **Mehmet Bilgeç**’in ailelerinin gönderdiği mektup okundu: **“Hiç kimse masum değildir. Sessiz kalmak, bu kıyıma ortak olmak değil miydi aslında... Bu ürkeklik ve sindirilmişlik değil midir, bugün bizi kuyu başlarına, toplu mezarlara merakla sürükleyen.”**Babası Halil Birlik kaybedildiğinde henüz annesinin karnında 6 aylık olan Aleyna’nın yaşadığı acılara yer verilen mektupta insanları kaybedenlere seslenilerek, **“Karanlık çöküp de yatağa girdiğinde, kapı açıldığında, köpek havladığında, ağaçlardaki yaprak hışırtısında bile uyanıp ‘acaba babam döndü mü’ demek nasıl bir duygu hiç tattılar mı?”** denildi.

“Peri suyu özgür akacak!”

H. Merkezi: Köylülerin mücadelesi sonucunda Peri Suyu’ndaki Ilıca hidroelektrik santrali projesini yapılmasından vazgeçildi.

Bilsev şirketi, köylülerin direnişi karşısında Peri Suyu’nda yapılması planlanan Ilıca hidroelektrik santrali projesini iptal etti. Projenin iptalinin hemen sonrasında açıklamaya yapan **Peri Suyu Koruma Platformu**, yaşam alanlarını yok eden HES’lere karşı mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

“Bazen insan taciz ettiğini unuttur!”

Şakran Kadın Hapishanesi'nde çıplak aramaya maruz kalan ve tacize uğrayan YDK'lı Gezi direnişçisi **Elif Kaya**'nın, “çıplak arama”ya karşı çıktığı için hakkında istenen 1 aylık görüş yasağını içeren “disiplin cezası” onaylandı. Bu disiplin cezalarından ilki geçtiğimiz ay işleme sokulurken; Elif ve avukatı bu duruma itiraz etmişlerdi. Elif'in itirazına yanıt gecikmedi. Hem de erkek egemenliğini haykıran bir devlet yanıtıydı gelen...

Tacizci gardiyanları “güvenlik” gerekçesiyle sanık olarak değil, tanık olarak davaya dahil eden TC devletinin mahkemesi, devletin gardiyanlarının verdikleri ifadelerdeki çelişkilerin “normal” olduğunu belirterek; “Her tanık kendi gördüğünü anlatmaktadır. **Bazen insan bir gün öncesinde ne yediğini unutmaktadır. Bazı insan 10 yıl öncesi gördüğünü bütün detayları ile anlatabilmekte iken bazı insan da 3-5 dakika önce gördüğünü bütün detayları ile anlatabilmekte, bazı insan da gördüğünü gerçeğinden farklı bir şekilde anlatabilmektedir. Her insanın aradan geçen süre içerisinde bir kısım şeyleri yanlış hatırlaması veya unutmasının doğal olduğu kabul edilmiş olup bu anlatımlar arasında esasa etkili aykırılık bulunmamıştır”** yorumunu yaptı!

Bu nasıl bir savunma sistemi ki; hem tacize/tecavüze uğrayan kadın, çocuk ve LGBT'lerin yaşadıkları travmadan kaynaklı anlatamadıklarını, tecavüzcü/tacizciyi aklamak için kullanıyor. Hem de tacizci/tecavüzcünün eksik bıraktığı, falso yaptığı ifadelerini yine tacizci/tecavüzcü lehine, “**Bazen insan bir gün öncesinde ne yediğini unutmaktadır**” gibi adeta kendisi yapıyor ve yine tacizci/tecavüzcüleri akıyor.

Mahkeme, “tanık” olarak dinlenen gardiyanların ifadelerini yetersiz bulmuş olacak ki; kendisi yaptığı yorumlarla bu eksikliği dolduruyor! Kaya'nın çıplak aranmadığı kanaatine varan hakim, Kaya'nın

çıplak aramaya direnmesi halinde **4 dakika içinde çırılçıplak soyulup aranmasının hayatın olağan akışına aykırı** olduğunu savundu. Kararda “*4 dakika içinde tamamen soyulup saç başı bozulmadan giydirilmesi mümkün değil. Dar kot pantolonun ve iç çamaşırının bu sürede çıkarılıp tekrar giydirilmesi çok zor*” gibi değerlendirmeler yer aldı.

Diğer yandan bu haberi yayımlayan hemen hemen tüm gazeteler, haber sitelerinin önemle üzerinde durduğu, bilinçli ya da bilinçsiz cinsiyetçiliği derinleştirdikleri bir nokta var ki; o da bu kararı veren hakimin KADIN olması! Nendense medyanın en çok şaşırdığı ve yine buradan doğru kadını hedef gösterdikleri bu nokta oldu!

“4 dakikada herşey olabilir!”

Elif Kaya için Ankara YDK olarak Yüksel Caddesi'nde bir “**Adalet Oyunu**” sergiledik. “Adalet” oyununu gösterdiğimiz eylemde hâkimin kararını açıklamasının ardından 4 dakikada neler yapılabileceğini anlatan konuşmalar yapıldı.

Hapishanelerde direnen kadınları selamlayan kadınlar tek tek ayağa kalkarak; “**4 dakikada Pozantı Hapishanesi'nde çocuklara tecavüz edilebilir ve bunun üstü örtülebilir!**”, “**4 dakikada 13 yaşındaki N.Ç. komutanların da dâhil olduğu 26 kişi tarafından tecavüze uğrayabilir ve N.Ç.'nin rızası ol-**

Oysa kadın hakime bu kararı verdiren onun kadın kimliği değil; erkek egemen adalet sisteminin temsilciliğini üstlenmesidir. Bu konuda **Simone de Beauvoir**'in sözü bize yeterli gelmektedir: “**Kadın doğulmaz, kadın olunur!**”

Mahkemenin, erkek ya da kadın hakimin; Elif'in 4 dakika içerisinde “taciz edilemeyeceğine”, bu yüzden de disiplin cezasının uygulanması kararı; devletin erkek egemenliği cenderesinde polisini-askerini-jandarmasını-gardiyanını-memurunu korumaya aldığı bir göstergesi olarak kadın özgürlük mücadelesinin hanesine yazılmıştır. Zannetmesinler ki unutturuz! Ne unutturuz ne de affederiz!

(Yeni Demokrat Kadın)

duğu gerekçesiyle 26 kişi serbest bırakılabilir.”, “**4 dakikada Gezi İsyanı'nda olduğu gibi on binler Kızılay meydanını doldurabilir ve katilleri köşeye sıkıştırılabilir.**”, “**4 dakikada Elif Kaya Şakran Kadın Kapalı Hapishane'sinde çıplak aramaya maruz kalabilir ve hâkim 4 dakikada çıplak arama yapılmaz diye karar verebilir**” dediler.

Eylemde “**Kadınlar 4 dakikada direnebiliyorlar ve direniyorlar**” sözlerinin ardından kadınlar ayağa kalkarak alkışlar eşliğinde üstlerindeki giysileri temsili hâkimin üzerine attılar. (Ankara YDK)

“25 Kasım çalışmalarımıza başladık”

Bu sene şiddete karşı öreceğimiz çalışmanın konusu, kadınların öznesi olduğu Gezi İsyanı'nın ardından gündeme gelen “**devlet kaynaklı cinsel şiddet**” olacak. **İstanbul Yeni Demokrat Kadın** olarak bir araya geldik ve bir toplantı düzenleyerek neler yapabiliriz, nasıl yapabiliriz konularını tartıştık.

* **Sarıgazi:** Özgür Gelecek gazetesi dağıtımını sırasında kadınlarla daha çok ilişki kurmaya ve onlara 25 Kasım'ı anlatmaya başladık. Gazetenin kadın sayfaları ve “**Göğün Yarısı**” köşesini kadınlara tavsiye

ettik, yer yer birlikte okuduk. Yazı yazma, haber hazırlama gibi konularda da kendi aramızda tartışmalar yürüttüğümüz çalışmaların sonucunda adımlar attık.

* **Dudulu:** Dudullu'da gazete dağıtımını sırasında kadınlarla sohbet etme fırsatı bulduk. Kapısını çaldığımız hemen her kadına yaklaşan 25 Kasım'dan bahsettik. Ayrıca mahallede sık sık bir araya gelerek kendi aralarında kahvaltı ve etkinlikler düzenleyen kadınların kahvaltılarına katılarak sohbet ettik. En az konu-

şulan şiddet türünün de cinsel şiddet olduğunu konuştuk. Kadınlar bu konuda elbette çok deneyimlidirler! Çünkü kadınların tamamı cinsel şiddeti tüm boyutları ile yaşıyor ve konuşmuyor, “normalleştiriyorlardı”. Sohbetimiz ilerledikçe kadınlar zaman zaman şiddet deneyimlerini de paylaştılar birbirleri ile. Kimi zaman öfkeyle seslerini yükselttiler kimi zaman da kahkahalara boğuldular. “**Ne yapabiliriz?**” sorusunun bazen umutsuzca dillendirildiği ortamda, en ortaklaşılan nokta “**Biz istemez ve karşı durursak erkekler kendilerinde bu cesareti bulamazlar**” oldu. (İstanbul YDK)

Kadınlar isyanı ve Rojava'yı konuştu

Amed Kadın Dayanışması bileşenleri olarak; eylem planımızın 3. ayağı olan “**Rojava'dan Gezi'ye Kadın Devrimi ve Direnişi**” şiarıyla düzenlediğimiz panelimizi 9 Kasım günü gerçekleştirdik. **Yeni Demokrat Kadın**, Sosyalist Kadın Meclisleri, **Keskesor LGBT**, Eğitim-Sen Kadın Meclisi ve **DTK Kadın Meclisi** olarak bir ayı aşkın süredir çalışmasını yürüttüğümüz panel etkinliğimiz için Amed'in birçok yerine afişleme yaparken; yurtlarda, üniversitede ve şehir merkezinde toplu bildiri dağıtımları gerçekleştirdik.

Gezi şehitleri şahsında yapılan saygı duruşunun ardından Gezi İsyanı ve Rojava Direnişi'ni kapsayan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. İlk olarak Taksim Dayanışması'ndan **Zeyno Pekünlü** söz aldı ve sonra da Şakran'da tacize uğrayan Gezi tutsağı **Elif Kaya**'nın paneli selamlayan mektubu okundu. Elif mektubunda, kadınların sloganlara sesini ve rengini katarak, barikatları terk etmediğini; “**Kavganın da, mücadelenin de, direnişin de yarıyız**” diye haykırdığını vurguladı. Ardından **Yekitiya Star** örgütünden **Ramzia Muhammad**, Rojava Direnişi'nden kadın deneyimlerini aktardı. Yekitiya Star'ı kuran kadınların başlangıçta birçok baskıyla karşılaştığını anlatan Muhammad, bu süreçte birçok tutuklamanın ve şiddet uygulamalarının meydana geldiğini; Türkiye'de, Rojava'da ve tüm devletlerde kadına yönelik zihniyetin aynı şekilde devam ettiğini belirtti.

Bakırköy Hapishanesi'nden SKM'li Gezi tutsağı kadınlardan gelen mektubun okunmasının ardından **Ezilenlerin Hukuk Bürosu**'ndan **Av. Sezin Uçar** söz aldı. Gezi direnişinde hukukçuların katkısına değinen Uçar, bu süreçte bir kriz masası oluşturulduğunu ve hukuki yardım sunulmaya çalışıldığını belirtti.

Panele, Elif Kaya'nın ablası **Gülsev Kaya** da katıldı. Kaya, Elif'in cinsel şiddete maruz kaldığı ve ardından hapishane yönetimi-yargı işbirliğiyle tacizcilerinin aklandığı süreci anlattı. Gezi İsyanı'na katılanlar içinde LGBT bireylerin varlığının ayrı bir yer tuttuğuna değinen Kaya, “**Faşist devletin ideolojisini tarif ederken; tek millet, tek devlet, tek bayrak, tek ulus tanımına tek cinsel yönelimi de ekliyorum**” dedi.

Kaya'nın ardından HDP Eş Genel Başkanı **Sebahat Tuncel** söz aldı ve “**Orada herkes vardı, deyim yerindeyse herkes 'isyan'ını alıp gelmişti. Roboski'de 'terörist' olanlar, Gezi'de 'çapulcu' ydu. Türkiye halkı, Gezi'de devletle tanıştı. Gezi'de kapitalist modernitenin 'Para olmadan, yaşam olmaz' tezi çöktü, orada komünler vardı ve paranın geçerliliği yoktu. Herkes evindekileri alıp geldi. Kadınlar sokağa çıktığında ise, eylemlerin rengini değiştirdiler**” dedi.

(Amed YDK)

Bu halk, “kızılı-erkekli” sizi boğmaya devam edecek!

Ve bir kez daha, dil dönüp dolaşır ağrıyan dişe gider. Zikir, fikrin bir yansıması olarak gündemlerimizin baş köşesine yerleşir. İkiyüzlülük zaten karşındakileri bile utandıracak boyuttadır.

Ve ülkenin en yetkilisinden, pervasız mı pervasız başbakanının ağrıyan yerdeki dili zikreler: “Denizli ilinde şahit olduk. Yurtların yetersizliği beraberinde çeşitli sıkıntılar doğuruyor. Üniversite öğrencisi genç kız, erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor. Bunun denetimi yok. Muhafazakar demokrat yapımıza bu ters. Vali Bey’e bunun talimatını verdik. Bunun bir şekilde denetimi yapılacaktır.” Tarih 4 Kasım 2013.

İlk anda, hala nasıl bir ülkede yaşadığımızı bilmeyenler sevinir: öğrenci gençliğin barınma sorunu en yetkili tarafından görülmüş ve çözülecekmiş zannedilir. Bu sabırsızlar cümlenin devamında bir “ne oluyor” ruh haline girip şaşırır. Ülke gerçeğine hoş geldiniz!

Devletin başka sorunu mu yok!?

Devletin ta başbakanının, evlerde kimle kimin kalabileceğine kadar ilgilenmesine yine de akıl erdiremez bazısı. Velev ki, (onların deyimiyle) kızılı-erkekli kalınıyordur evlerde, ve yine velev ki, bu kızlar ve erkekler bilhassa ve tam da onların düşündükleri (akıllarından silemedikleri) “şey”leri yapıyorlardır. İyi de, bundan koskoca başbakana ne!? Memlekette başka sorun mu yok!??

Evet, farkında olunmadan en doğru sorulardan biri bu şekilde sorulmuş olur. Öyle ya, memlekette dert-sorun çoktur. İşsizlik oranları, bu tür bir sorunu olmayanların dahi en açıkta malumdur. Özellikle genç nüfus içinde hızla artan bu orana, üniversitelerdeki gizli geleceksizleri-işsizleri de katınca en tehlikeli durumlardan biri ortaya çıkar. Doğrudur, “işsizler ordusu” ve bu “ordu”ya dahil edilme tehlikesi ve de tehdidiyle patronların işçi ücret ve haklarını tırpanlamanın yolu temizlenir. Ancak diğer yandan kendi istedikleri yerlere kanalize edilmedikleri sürece sisteme karşı önemli bir potansiyel olarak korkulur bu “ordu”dan.

Devletin en önemli çıkmazlarından biridir bu durum; bir yandan vazgeçilmek bir şekilde ihtiyaç duyulurken diğer yandan biriktirdiği potansiyelle sisteme tehdit oluşturan bir unsurdur karşısındaki. Bu korku ancak, kitlelerin yozlaştırılması, din vb. yollara yöneltilmesi, kişiliksizleştirilmesi vs. vs. gerekir.

Sonra örneğin hemen yanibaşımızdaki Suriye’deki savaş yok mu üzerinde tartışılması gereken. Emperyalizmin direktifleriyle Suriye’yi Türki-

ye’nin bir eyaleti gibi görüp, bu doğrultuda savaş kışkırtıcılığı yapılan ve bu doğrultuda politika belirlenen sürecin ardından, ülke içinde tahmini olarak 600 bin Suriyeli mülteci bulunmaktadır. Suriye Kürdistanı Rojava’da Kürt halkı TC’nin beslemesi çetelere karşı dişe diş bir mücadele ve savaş sürmekte; çetelere ardına kadar açılan kapılara karşı sığınmacı Kürtlere karşı duvar örülmekte, bölgeye yapılmak istenen yardımlar da TC ambargosuna takılmaktadır.

Ama yine de Alevi, Sünni ve Kürt Suriyeli mültecilerin aklıktan ölmeleri, kadınların ve kız çocuklarının tecavüze uğramaları ve fuhuşa sürüklenmeleri başbakanın ilgisini evlerin içindeki kadınlı-kızılı durum kadar çekememiş görünmektedir.

İşçi sınıfının patronlar karşısındaki en önemli güvencelerinden biri olan kıdem tazminatı hakkının gaspı neden bu “kızılı-erkekli” tartışmalar kadar yer bulamamakta gündemde acaba? Şu haliyle dahi, özellikle taşeron-mevsimlik vb. işçileri kapsam dışında bırakan yetersizlikte de olsa, mücadelelerle kazanılmış olan bu hakkın gaspıyla neler yaşanacağı oldukça net değil mi?

Velhasıl ülkede, “evlerde nasıl ve kimlerle kalınacağına” gelinceye kadar öyle sorunlar var ki, nereden çıktı şimdi bu tartışma dememek zor görünüyor. Ama sakın tam da bu kadar sorun olmasından ileri gelmesin bu tartışma ve başbakan açıklaması?

Yakıştı mı şimdi koskoca başbakana bu açıklama?

Başbakanın bu çıkışı kendine yakıştı mı? Evet, kesinlikle hem de kendilerine, yaşam tarzlarına, meşreplerine ve de adına “ahlak” dedikleri ucubenin üzerine tastamam oturdu.

Egemen sınıflar ve onların temsilcilerinin ekonomik sömürülerinin devamı için olmazsa olmazdır, toplumun yaşamını dizayn etmeleri, yönlendirmeleri... Bu nedenle, her dakika nasıl yaşayacağımıza, ne zaman otu-

rup ne zaman kalkacağımıza onlar karar vermek isterler. O gün için nasıl bir şekil verilmesi gerekiyorsa onun dayatmasını ya da en hafifinden propagandasını yaparlar. Medyası, okulu, dini, ahlakı vb. tüm araçlar bunun için çalışır durur.

Bugünkü iktidarın kendini tanımladığı “muhafazakar demokrat”lığın ise hiçbir sözlükte karşılığı yoktur. En önce zaten muhafazakarlıkla demokrasinin birbirine taban tabana zıt ifadelerken, ikisini birden karşıladığı iddiasındadır AKP iktidarı. Bu şekilde bir yandan ülke ve dünya kamuoyunun gözü “demokratlıkla” boyanmaya çalışılırken, diğer yandan emekçi halkın en derin yaralarından biri olarak “muhafazakarlık” kullanılarak sömürü devam ettirilmeye çalışılır.

“Kızılı-erkekli” meselesinin hedefinde kadın mı var?

Başbakan, bu sözlerine ikna etmek için toplumun “değerlerini” öne sürmekte, toplumsal ahlak denilen ikiyüzlülüğün karanlığına gizlenmeye çalışmaktadır.

Ki onların toplumsal ahlak dedikleri şey, kadına bugüne kadar hep cınayet, tecavüz, şiddet vb. olarak dön-

kazansın diye “geneleve” cebine harçlık konulup gönderilirken, kız çocukların erkeklerle oynamasına dahi izin verilmez.

Bu ikiyüzlülük deryasında, kadın arkadaşlarıyla aynı evi paylaşan erkekler için de bir tehlike söz konusu değildir; tehlike yine kadındadır. Çünkü “namusunu” koruması beklenen odur.

Erkeklerin anne-babaları küçük bir tebessümle bu şekilde bir evde kalmasını onaylarken, genç kadınların aileleri (sadece onlar mı?) bu durumu öğrendiklerinde büyük çapta bir depresyon yaşar, öğrenimine dahi engel konulabilir. Ve “aklamak” üzere tezdenden evlendirilmesi için kollar sıvanır.

Yani başbakanın açıklamaları kadına yönelik şiddetten, eğitim hakkının engellenmesine açık bir davetiyedir.

Ama terör yuvalarıymış oralar!!!

Bu ikiyüzlülüğün diğer bir yanı da, karşındakini de kendin gibi bilmek ya da bildiğini çarpıtmaktır. Terör örgütleri diye bahsettiği devrimci ve komünist örgütlenmelerin, toplumun ikiyüzlü ahlak anlayışının dışında yaşaması, dünyaya, kadın-erkek ilişkilerine bakışı bilinmez değildir. Yüz yıldır dillerine doladıkları “Bunlar karılarını bile paylaşıyorlar” çirkinliğinin günümüze uyarlanmış kara-propagandasıyla karşı karşıyayız.

Devrimcilerin kadın-erkek ilişkilerini kullanarak örgüte eleman sağladıklarını söyleyen başbakan, öncelikle, üniversite dönemi boyunca 4 yıllık nikah yapıp üniversiteli öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayan yandaşlarına baksın. Gidip, örneğin Konya’nın en lüks semtlerinde, zengin “muhafazakar demokrat”larının üniversiteli ikinci eşlerinin kaldığı evleri denetlesin!

Ama onlar sistem için bir tehlike arz etmiyor değil mi? Hele de imam nikahı kıymışsan zaten bir sorun da yoktur!

Meselenin hukuki boyutu nasıl uygulanır, bu anayasaya aykırıdır ya da değildir; ne önemi var? Yasalar değişir, uygun hale getirilir, aynen başbakanın söylediği gibi... Zaten tüm yasalar da bu düzenin devamını sağlamaktan başka bir işleve sahip değilse, onların da icabına bakılabilir.

Gezi İsyanı’nda, ODTÜ direnişinde, Tuzluca’yı’da, Antakya’da, Eskişehir’de vb. sokaklara çıkan ve sistemin sahiplerini kabuslara gark eden gençliğe, özelde de genç kadınlara dönük saldırıların bir dayanağı olarak yaşama geçirmekte hiçbir beis görmeyeceklerdir. Onları ne anayasaları ne sistem içi muhalefet durdurabilir. Onları durduracak gücün nerede ve kimlerde olduğunu artık hemen herkes biliyor!

Polis, Polis Gücü, Emniyet Postalı'nın İzi Hep Aynı

"Daimi ordu ve polis, devlet erkinin esas silahlarıdır..." (Lenin, Devlet ve Devrim, İnter Yayınları, Sf: 18)

Lenin, Devlet ve Devrim adlı kitabında devletin silahlı gücünü böyle tanımlıyordu. O günden bugüne neredeyse bir asır geçmesine karşın, devlet ve silahlı gücüne dair onlarca teori üretilmesine rağmen, Lenin yolunun tanımlaması güncelliğini koruyor. Gezi İsyanı'nda devletin polis gücüyle estirdiği terör ve Erdoğan'ın "polisimizi daha da güçlendireceğiz" söylemi ekstra kanıt sunmaya gerek bırakmıyor.

Polis gücü, kapitalizmin gelişmesine paralel, kentlerde yoğunlaşan sermayenin koruyucu gücüdür. Silahlı bir yapılanma olmasıyla en az ordu kadar militarist bir güçtür. Kapitalist sermaye birikim sürecine göre polis gücünü her daim yeniden yapılandırmıştır. TC devletinde özellikle AKP dönemi içinde polis gücünün değişim geçirdiği ve cemaat örgütlenmesinin yoğunlaştığı şeklinde yapılan yorumlar, Türk sermayesinin birikim sürecine göre polis teşkilatının yeniden yapılandırılmasıdır. AKP hükümeti süresince Ergenekon, Balyoz operasyonlarında polis gücünün oynadığı rol, "derin devletle" hesaplaşma, "temizlemedeki" etkinliği bu sürecin bir parçasıdır.

AKP öncesi hükümetlerin, sırtını daha çok ordu gücüne dayamasının yâ da ordunun siyasetteki etkinliğinin aksine AKP, sırtını esas olarak polis gücüne dayanmaktadır. Vesayeti kaldırmak, ordunun siyasetteki etkinliğini kırmak, "ileri demokrasi" adına AKP hükümetinin başarı hanesine yazılsa da değişim AKP öncesinde başladı. Polis teşkilatının eğitim, teknolojik, ideolojik, siyasi ve askeri olarak gücünün artırılması, güvenlik birimi olarak iç düşmanlara karşı (devrimciler, yurtseverler, muhalifler) etkin hale getirilmesi, köklü bir değişim projesi olarak Tansu Çiller dönemine uzamaktadır.

Postalın veya üniformanın rengi değil, devletin devamlılığı esastır.

Lacivert veya haki önemli olan kime hizmet ettiğidir. Ezilen emekçi, halkımız için muhalif tüm güçler için postalın renginin bir anlamı yoktur. Postalın izi hep aynıdır. İşkence, ölüm, katliam...

1994-1997 Tansu Çiller döneminde Türkiye'de polisin durumuna dair kapsamlı bir rapor hazırlandı. Raporu hazırlayanlardan biri Tansu Çiller'in de danışmanı olan ABD'li Say L. Krieger'dir. Bu yeniden yapılandırma çalışmasının mali destekçisi ise Sabancı, Koç ve Eczacıbaşı'ndan oluşan Türk komprador sermayesidir.

Neo-liberal polis reformu olarak adlandırılan bu süreç neo-liberal sermaye birikim sürecinde, ağırlaşan sömürü koşullarına, artan yoksulluğa ve açlığa karşı gelecekteki toplumsal muhalefete, işçi direnişlerine, devrimci harekete ve sermayenin önünde oluşabilecek unsurlara (ulusal ve azınlık gruplar, radikal İslamcılar gibi) karşı ön alıcı, etkisizleştirici, savaş kabiliyeti yetişkin polis gücü oluşturmaktadır. Gezi İsyanı sonrası "eylem şüphesi olanları gözaltına alma"ya dönük "önleyici tedbir" çalışması bu reform sürecinin ürünüdür.

Devlet militarist güçlerini teçhizatla donattı

Bahsi edilen reform süreci büyük oranda gerçekleştirildi. Ergenekon, Balyoz gibi operasyonlarla polis gücünün bürokratik-askeri kesime karşı etkinliği (her açıdan) kitleler nezdinde kanıtlanmış oldu. Ordu (TSK), iç güvenlik konularında (gerilla mücadelesi dışında) geri plana çekilirken, Emniyet-Polis teşkilatı ön plana çıkarıldı.

11 yıllık dönemde polis gücü personel sayısı 90.000 artarken, zorunlu askerlik 15 aya, şimdi de 12 aya indirilerek askeri personel sayısı düşürülüyor. 2012 yılında emniyet personel sayısı 260 civarında iken bu gücün daha da artırılacağı belirtiliyor. 2014 yılı bütçesinden TSK'ya 21,8 milyar lira ödenek ayrılırken (2013'te 20,3 milyar liraydı) emniyete 16,7 milyar lira (2013'te 14,7 milyar liraydı) ödenek ayrıldı. TSK ödeneği yüzde 7 oranında artırılırken, emniyet ödeneği yüzde

12 oranında artırıldı.

Özellikle Gezi İsyanı'nda korkunun saf değiştirmesi ile devlet, militarist güçlerini daha fazla teçhizatla donattı. Yakın zamanda gündeme gelen ve burjuva basına sunulan elektro şok tabancası sürecin ilk adımıdır. Toplumsal muhalefetin yükselişe geçmesi ile devletin teknolojik araçlara başvurarak silahlanması, egemenlerin katliamcı kimliğinin en yalın ifadesidir.

Gerek emperyalist-kapitalist ülkelerde gerekse de yarı-sömürge ülkelerde hâkim sınıfların sınıf egemenliklerini sürdürme ile ezilen ve sömürülen yığınların örgütlenme ve mücadeledeki yetersizlikleri arasındaki ilişkiyi gayet iyi biliyorlar. Bu sebepten ezilen sınıflar örgütlü bir güç olmasın diye her türlü yola başvurmakta ve her türlü araca sarılmaktadırlar. Envanterine elektro şok silahının dâhil edilmesi bu türden bir ihtiyaçtan ötürüdür.

Emperyalist politikalara uygun olarak emniyet teşkilatı

AKP iktidarı, hem ulusal hem de uluslararası sermayenin sömürü ağına uygun ve etkin bir polis gücünü, yine uluslararası Interpol, UNPOL (Birleşmiş Milletler Polis Teşkilatı), EURO-POL (Avrupa Birliği Polis Teşkilatı) gibi kuruluşlarla oluşturuldu. 2007 yılında Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu çıkarılarak polis gücünün yetkisi oldukça genişletildi. Askeri vesayetin yerine bir nevi polis vesayeti kuruldu. Bu "vesayet" sınırları Gezi gibi direnişlerin çokluğuna ve sermaye birikim sürecinin ihtiyacına göre daha da genişletilecektir kuşkusuz.

Sınıflı toplumda devlet gerçeği budur. Ezilen, sömürülen sınıfın üzerinde devlet baskısı özel kamu gücü olan silahlı militarist örgütlenmeler aracılığı ile yapılır. Bu baskı ve baskı aracı, ezilen ve sömürülenleri direniş şiddetine, mücadelenin gücüne ve boyutuna göre, direnenlerin bir daha direnmelerini sağlayacak biçimde sürekli silahlandırılır, teknolojik olarak donatılır, burjuva ideoloji ile eğitilir, emniyet güçlendirilir. AKP'nin harcadığı onca çabanın (Erdoğan korku çemberlerindeki Gezi fobisi ile sağa sola "polisimizi güçlendireceğiz" demesinin halkın örgütlü gücü ve Gezi ruhu karşısında hiçbir anlamı olmayan) aslı astarı budur.

Postalın veya üniformanın rengi değil, devletin devamlılığı esastır. Lacivert veya haki önemli olan kime hizmet ettiğidir. Ezilen emekçi, halkımız için muhalif tüm güçler için postalın renginin bir anlamı yoktur. Postalın izi hep aynıdır. İşkence, ölüm, katliam...

Augsburg ve Ulm'de Gezi paneli

Augsburg/Ulm: 9 Kasım günü ATİF bağlı Enternasyonal Kültür Merkezi'nin Augsburg ve Ulm'de organize ettiği, Teori ve Politika yazarı **Metin Kayaoğlu** ve Partizan Dergisi temsilcisinin katılımcı olduğu panele Gezi İsyanı sırasında şehit düşen **Ethem Sarsülük**'ün abisi **Mustafa Sarsülük** internet üzerinden katılarak düşüncelerini aktardı.

Kitlenin ilgi gösterdiği etkinlikte ilk sözü alan **Partizan dergisi temsilcisi** kısa olarak dünyadaki krize ve onun toplum üzerindeki etkisine değindi ve Gezi İsyanı'nın da bundan kopuk ele alınmaması gerektiğini ortaya koydu. **Kayaoğlu** ise süreçteki gözlemlerini anlatarak "işe yaramaz", "lumpen" denilen gençlerin pratikteki duruşlarından etkilendiğini örnekleriyle anlattı. Kayaoğlu çok farklı kesimlerin bu direnişte yer aldığını ve toplum üzerindeki ölü toprağın nasıl atıldığını örneklerdirerek direnişin önemine vurgu yaptı.

Afrikanlı mülteciler için yürüyüş

Hamburg: İtalya'nın Lampedusa adasından Hamburg'a gelen 300 kadar Afrikanlı mültecinin Hamburg'da kalmasını sağlamak amacıyla aylardır yapılan eylemlerden en kitleseli ve etkili olanı 2 Kasım Cumartesi günü gerçekleştirildi.

Lampedusa Hamburg İnisyatifi tarafından örgütlenen ve on bini aşkın kişinin katıldığı yürüyüşe çeşitli meslek kuruluşları, sendikalar, partiler ve aralarında **ATİF**'in de bulunduğu çok sayıda göçmen örgütü destek verdi.

Bern'de idama protesto

İsviçre: İsviçre Kürt Dernekleri Federasyonu (FEKAR) çağrısıyla bir araya gelen kitle, PJAK üyesi **Hebibullah Gulperipur** ile **Rıza İsmail Mamedî**'nin İran'da idam edilmesini protesto etti.

1 Kasım günü İsviçre'nin Bern kentinde İran Konsolosluğu önüne protesto çeleni bırakıldı. Yapılan protesto eylemine **Partizan** da destek verdi.

Bir uşak-efendi çatışması hikayesi: Çin'le füze anlaşması!

TC devletinin uzun menzilli füze alımı ihalesinde Çin devlet şirketine öncelik vermesi yoğun bir tartışmayı da beraberinde getirdi. NATO özelde ise ABD, NATO üyesi bir ülke olan TC'nin önceliği "düşman" bir ülke ve ABD'nin yaptırım kararı aldığı bir şirkete vermesini kabul edilemez bulduğunu açıkladı.

TC başbakanı ve diğer yetkililer TC'nin bağımsız olduğunu iddia edip kararlarına karışılmayacağını söylerken kendilerini tekzip eder gibi bunun henüz kesin bir karar olmadığını ve yeni tekliflere açık olduklarını belirterek ihale teklifleri için süreyi 31 Ekim'den 31 Ocak'a ertelediler.

Çin devlet şirketi CPMİEC füze savunma sistemi için 3.44 milyar dolarlık bir teklifte bulunmakla beraber ortak üretim ve teknoloji transferine de olumlu yaklaşıyor. TC bunu en ucuz, en avantajlı teklif olduğu için tercih sıralamasında başa alıyor. Daha sözleşme-anlaşma görüşmeleri yapılmış değil, görüşmelerin bir anlaşmayla sonuçlanıp sonuçlanmayacağı da belli değil. TC'nin tercihi prosedür bakımından normal görünüyor olsa da meselelerin prosedürün ötesinde olduğu tartışmasıdır. Tarafların her birinin farklı çıkarları söz konusudur ve tutum ve pozisyonlarını da bu belirlemektedir.

Emperyalistler arasında savunma sanayi alanında yaşanan rekabet, sorunun asıl nedenini oluşturmaktadır. TC, 60 yıldır NATO üyesidir ve savunma sanayi, askeri araç gereçler bakımından da esasta ABD olmak üzere bu birliğe bağlıdır. NATO-ABD'nin askeri politikaları, ihtiyaçlarına aykırı bir politika, tercihe yönelmenin de ne tür sonuçlar doğuracağını iyi bilmektedir. Füze teknolojisi, her ülkenin rakip olduğu bir teknoloji olmadığı gibi oldukça pahalı ve ihale bedeli yüksek bir teknolojidir ve belli sayıda ülkenin elinde bulunmaktadır.

Türkiye, çevresindeki balistik füze tehdidini karşı kendi savunma sistemine sahip olmadığı için üç defa NATO'dan patriot sistemleriyle koruma talep etti. Her yıl milyarlarca doları silah tekellerine aktaran TC, dünyanın en çok silah alan ilk 10 ülkesinden biridir.

İHA, helikopter, uçak vb. askeri silahlar konusunda ABD'ye olan bağımlılığını bilmeyen yok. Dolayısıyla her şeyden önce her ne kadar NATO'nun ikinci büyük ordusu olduğu söylene de bunun doğrusu en ucuz maliyetli en fazla askere sahip bir büyüklük olduğudur.

TC, füze savunma sistemi için Çinli şirketlerle görüşme tercihini üç gerekçeyle açıklıyor. Maliyet bakımından ucuz olması, ortak üretim ve teknoloji transferine imkân tanınması. TC'nin belirtildiği gibi bir niyet ya da amaç güdemeyeceğini kimse söylemeyecektir. Ama niyet ve amacı gerçekleştirmede güç ve potansiyelin belirleyici olacağı da tartışmasıdır. Tıpkı yerli otomobil

üretimini intihar olarak tanımlayan Mustafa Koç gibi Türk egemen sınıfları kendi gerçekliğinin bilincindedir. Bundan dolayı her ne kadar Tayyip başta olmak üzere üst perdeden açıklamalar yapılsa da TC'nin böyle bir anlaşma yapamayacağı, yapsa bile ağır sonuçlarla karşılaşacağı açıktır. TC gelen tepkileri yumuşatmak için Çinli şirketlerle böyle bir anlaşmayı ciddi olarak düşünmediğini "karar kesin değil", "yeni tekliflere açığız", diyerek teklifler için süreyi 31 Ekim'den 31 Ocak'a erteleyerek göstermektedir.

NATO'ya bu derece bağımlı TC'nin NATO-ABD'ye rağmen böyle bir anlaşma yapması pek mümkün değil. TC'nin savunma sistemi için görüşme yapmayı düşündüğü şirket ABD'nin yaptırım listesinde. Dolayısıyla TC bu şirketle anlaşarsa ABD'nin yaptırımına muhatap olacak. Söz konusu olan ve olabilecek yaptırım sonuçlarını TC'nin göze alamayacağı rahatlıkla söylenebilir. Emperyalistler arasında bu alanda da rekabet yaşandığını belirttik. Birincisi NATO-ABD ile Çin arasındaki rekabet hegemonya savaşıdır. Çin ekonomik gücüne paralel askeri alanda da nüfuzunu güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu ise NATO-ABD'nin nüfuz alanına dönük direkt veya dolaylı bir müdahale olmadan pek mümkün değil.

Askeri teknoloji alanındaki rekabet giderek kızışmaktadır. Örneğin, "Çin ABD'ye ait en az üç füze savunma sistemine ait bilgileri ele geçirmiş durumdadır." (N. Ali Özcan. 11.10. 2013. Milliyet) TC'nin Çin'le anlaşması durumunda NATO'nun savunma sistemi ile ilgili gizli bilgilerin Çin'in eline geçme olasılığı NATO'nun anlaşmaya karşı çıkışının bir diğer nedenidir. TC ise emperyalistler arası rekabeti, çelişkiyi kullanarak bazı tavizler koparmak istemektedir.

Çin tercihinin bir başka yönü şudur. Bir süredir emperyalist karargâhlarda AKP dışındaki seçenekler üzerinde durulduğu, AKP'nin kredisinin azaldığı, AKP'ye dönük ilgi ve desteğin eskisi gibi olmadığı vs. tartışılmaktadır. AKP bunların gerçek dışı olmadığını farkındadır. Çin tercihi, efendisinin kendisini gözden çıkarmaması için başvurulmuş bir taktiktir.

Emperyalistlerin silah ticareti, rekabetinden kazançlı çıkacak olan hiçbir zaman halklar olmadı, olmayacak. Ak-

sine bu, halkların üzerine yağacak yeni bomba ve mermi demektir. Halkımızın alinteri ölüm makinelerine yatırılmakta ve meşru-doğru bir şeymiş gibi halkımız bunun için ikna edilmeye çalışılmaktadır. Bağımsızlık vb. yalanlarla gerçeklerin üzerini örtmeye, ülkeyi nasıl daha fazla bağımlı hale getirdiklerini, halkları birbirine karşı düşmanlaştırdıklarını silahlanmasının da bunun parçası olduğunu gizlemeye çalışıyorlar. Emperyalistler birbirlerine ama esasta halklara karşı silahlanmaktadırlar. Bu halkların çıkarına değildir. Bu yüzden halklar kendi çıkarları için silahlanmalı, mücadele etmelidir.

Londra'da 25 Kasım çalışmaları başladı

Londra: Evde, sokakta, iş yerlerinde, devlet organlarında kişisel ya da kurumsal işlenen şiddete karşı dur demek amaçlı, **Londra Kadın Dayanışma Platformu** tarafından planlanan bir dizi etkinliğin ilki 9 Kasım günü El-Com'da (Elbistanlılar Derneği) gerçekleştirildi. Dört ana başlık altında yaklaşık iki saat süren atölye çalışmaları yapıldı.

İlk atölyede "İrkçilik ve Kadın", ikinci atölyede "Görünmeyen Emek", üçüncü atölyede "Savaş ve Kadın" dördüncü atölyede ise "Cinsel Sömürü" konu başlıkları altında tartışmalar yürütüldü ve bu tartışmalardan sonra her atölye adına, bir temsilci kısa bir sunum gerçekleştirerek tartışmaları özetleyip yapılması gerekenler noktasında ortak kabul gören sonuçları ortaya koydu.

Bizler Yeni Kadın olarak ikinci atölyede Kırksraklılar Derneği ile ortak sorumluluk alarak, "Görünmeyen Emegimiz, Şiddetin Başladığı Noktadır" konusunu irdelemeye ve sonuçlar çıkarmaya çalıştık. Etkinlik "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganıyla sonlandırıldı.

Devrimcileşme ihtiyacı olarak EĞİTİM

"İdeolojik eğitim yapılmadığı sürece parti siyasal görevlerinin hiçbirini yerine getiremez." (Mao)

Sınıf savaşımı güçlü bir devrimci örgüt tarafından yönetildiği sürece devrimci hızını artırıp kitleleri, devrimci savaşımı örgütleyebilir. Bunun için çok sayıda profesyonel olarak eğitilmiş militana ihtiyaç vardır. Bunun için ise bilimsel ve süreğen bir devrimci eğitim politikasına, keza bu politikanın devrimin çok yönlü sorunlarına, ihtiyaçlarına ve görevlerine yanıt olacak tarzda pratiğe geçirilmesine ihtiyaç vardır. Bu görevler ileri bir bilinç, büyük bir ciddiyet ve sorumlulukla yerine getirilmediğinde devrimci görevler gerçek anlamda yerine getirilemez sağlam ve güçlü örgütlülüğe dönüştürülemez.

Devrimci eğitim, proleter dünya görüşü doğrultusunda kadro ve militanların bilinç ve düşün dünyalarına yönelik yapılan sistematik ve düzenli etkidir. Devrimci eğitimin temel amacı kadro ve militanlara sağlam bir proleter dünya görüşü, devrimci davranış, tutum ve tavırlar bütünlüğü kazandırmaktır. Devrimin dikkat ve ciddiyet isteyen zorlu görevleri, ancak sağlam bir devrimci dünya görüşüne ve devrimci bilgilere sahip olunarak yerine getirilebilir. Ancak bu amaçlı eğitimlerle devrimci çalışma ve pratikler yürütülür bunun sayesinde kadro ve militanlar sağa sola sapmaktan, kırılıp gerilemekten, el yordamıyla yürümekten kurtarılır. Devrimci eğitim sayesinde çalışma ve faaliyet alanları devrimcileştirilir.

En ileri olarak değerlendirilen kadro ve militanların bile devrimci eğitime, devrimci bilgiye ihtiyaçları olduğu düşünülürse militanların devrimci eğitime ihtiyacı daha fazla anlaşılır. Her düzeyde militanların farklı nitelikte ve düzeyde eğitime, sağlam bilgilere olan ihtiyaçları dikkate alındığında en ileri olanların da yeni gelişmeleri araştırıp incelemeye, devrimci bilgilerinin sürekli bir şekilde tazelemeye, artırarak derinleştirmeye ihtiyaçları vardır. Hareket halinde olan madde sonsuz ve sınırsız gelişim halindedir. Her devrimci hareket kendi içinde yeni yeni devrimci algıları, beraberinde yaratıyorsa sınıf savaşımı-

nın her hareketi ve devinimi kendi içinde algılanması, kavranması gereken yeni yeni bilgilerin ortaya çıkmasını yaratır. Ve bu çok yönlü ve çeşitli algıların kavranma görevi ve bu kavrayışa uygun nesnel gerçeği değiştirme görevi ve durumu ortaya çıkar.

İnsanlar içinde yaşadıkları ve buldukları toplumsal ilişkilerin toplamıdır. İnsanların düşünsel ve manevi dünyasını şekillendiren, biçimlendiren içinde yaşadıkları toplumsal ilişkilerin bütünüdür. Eğitilmek istenene sadece sağlam bir dünya görüşü ve bilgiler verilerek gerçek anlamda devrimci bir kimlik-kişilik kazandırılacağı düşünülemez. **Devrimci eğitim alan militan, çalışma yürüttüğü alanı, yaşadığı ortamı bilinçli-iradi ve örgütlü olarak devrimcileştirmeye, değiştirmeye kolektifin hedef ve amaçlarına göre örgütlemeye çalışmadığı sürece kendi değişim ve dönüşümünü güçlendirip, kalıcı hale getirip tamamlayamaz.** Bu görevlere hizmet etmeyen devrimci eğitim gerçek anlamda bir rol oynayamaz. Militanın gerçek anlamda devrimcileşmesi bir yandan sağlam bir dünya görüşüne, devrimci bilgiye sahip olmasıdır, diğer

yandan ise bulunduğu ortamı, çalışma yürüttüğü alanı devrimcileştirme mücadelesini bilinçle, iradeyle birlikte örgütlü bir tarzda yürütmesidir.

Devrimci pratiğin çok zaman hedefsiz-amaçsız bir tarzda, gününbirlik-anlık ihtiyaçların karşılanması temelinde

olan halk düşmanları ve DDKD'li sosyal faşistlerin **"Toprak ağalarını, soygunu, sömürüyü protesto"** mitingini engelleme çalışmalarına rağmen mitingin başarıyla sonuçlanması üzerine DDKD'liler çileden çıkar. Ve bunun sonucunda Proletarya Partisi'nin militanlarına yaptıkları saldırılar sonucu Ramazan Can, 20 Kasım 1978'de katledilir.

Hıdır Utan: 15 Ağustos 1956 tarihinde Dersim'in Ovacık ilçesi Çakperi köyünde doğan Hıdır Utan, 1974-75 yıllarından İstanbul'da mücadeleye katıldı. 1977 yılında tutuklandı. Hapishanedan çıktıktan sonrada aralıksız faaliyete devam etti. 1978 yılında yurtdışına çık-

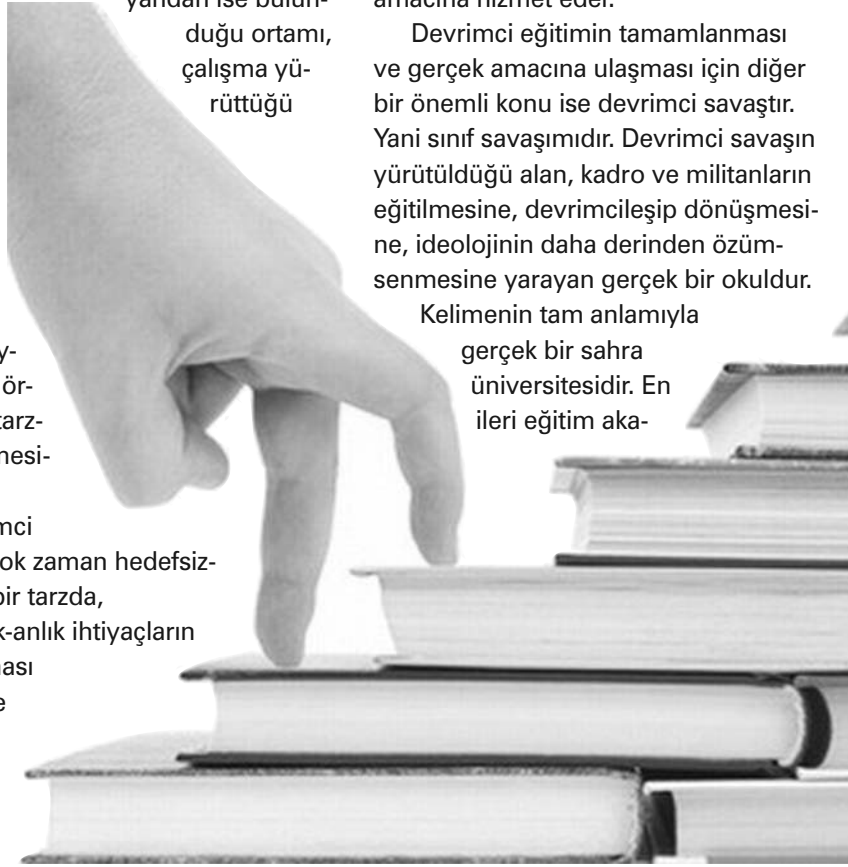
yürütüldüğü yönlü eleştiriler yapılabilir Ya da devrimcilerin yeterli ve istenilen düzeyde devrim davasını temsil edemediğine yönelik sıkça eleştiriler, uyarılarla karşılaşılır.

Yarı bilinçli-yarı eğitilmiş, elindeki bilgi kırıntılarıyla kolektifi temsiliyet düzeyi zayıf ve geri olan militanların yürüteceği faaliyetin kendisi dar pratikçi faaliyet olarak eleştirilmekten kurtulamaz.

Devrimci eğitimin bir hedef ve amaç doğrultusunda devrimin görevlerini yerine getirecek düzeyde örgütlenmesi gerekir. Bu görevin kendiliğinden ve düzensiz, hedef ve amaçsız, plansız ve programsız, yetersiz ve donanımı zayıf eğitimciler tarafından da verilmesi beklenemez. Eğiticide aranması gereken mevcuttan daha ileri düzeyde ihtiyaca yanıt olacak nitelik ve özellik, dürüstlük, kararlılıkla, örnek kişiliktir. Kendini beğenmiş, kibirli, ben bilirimci, yoldaşlarını küçümseyen özellikte birinin vereceği "eğitim" ancak eğiticinin özelliklerine uygun olan tipler yetişmesine yarar. Eğitici eğitilenlerin saygınlığını kazanmış ya da kazanacak olan güvenilir nitelikte kişiler tarafından verilirse amacına hizmet eder.

Devrimci eğitimin tamamlanması ve gerçek amacına ulaşması için diğer bir önemli konu ise devrimci savaştır. Yani sınıf savaşımıdır. Devrimci savaşın yürütüldüğü alan, kadro ve militanların eğitilmesine, devrimcileşip dönüşmesine, ideolojinin daha derinden özüm-senmesine yarayan gerçek bir okuldur.

Kelimenin tam anlamıyla gerçek bir sahra üniversitesidir. En ileri eğitim aka-

demisidir. Bu alandaki derslerin konusu ve içeriği militan ve kadroların özde değişimine ve pratiğin devrimcileşmesine yarar. Sınıflı topluma ait bütün leke ve pisliklerin, etki ve izlerin temizlenmesine yarar. İdeolojik değişimin ve dönüşümün gerçek anlamda tamamlanması savaş alanında olur.

Devrimci eğitimin diğer başka bir konusu ise ideolojik mücadelenin yürütüldüğü alana ilişkindir. Eleştiri-özeleştiri, devrimci eğitimin yürütüldüğü en etkili alanlardan biridir. Küçük burjuva ideolojisine ve ona ait her türden düşünce davranış ve pratiklerin en ayrıntısına kadar sorgulanarak açığa çıkarıldığı, deşifre edilip alt edilmeye çalışıldığı oranda gerçek anlamda ideolojik mücadelenin yürütüldüğü zemin yaratılmış olur.

Ölümsüzlüğünün 14. yılında Barış Aslan unutulmadı

Hamburg: 2 Kasım günü Hamburg Karabalılar Derneği'nde düzenlenen etkinlikte 1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbağ ilçesinde şehit düşen TKP/ML TIKKO gerillası **Barış Arslan, Cem Ergüldü** ile farklı tarihlerde şehit düşen, aynı köylü **Yurdal Yıldırım** ve **Aydın Yıldırım** köy derneğinde köylüler tarafından anıldı. Anma etkinliğine **Partizan** da katıldı. Etkinliğe ilişkin sunuş ve saygı duruşuyla anma başladı. Ardından sin-evizyon gösterime yapıldı.

Anmada Barış Arslan'ın babası bir konuşma yaparak, oğlunun halkımız için şehit düşmesinin kendisi için onur ve gurur kaynağı olduğunu, binlerce Aydın Yıldırım, Cem Ergüldü, Barış Arslan ve Yurdal Yıldırım'ların olacağını, oğlunun artık halka mal olduğunu, dile getirdi. Ardından Partizan temsilcisi de bir konuşma gerçekleştirerek, haklı dava uğruna şehit düşenlerin yoldaşlarının ve halkının gönlünde yaşayacağını dile getirdi.

Ayrıca Yurdal Yıldırım tarafından Barış Arslan'a yazılan metin de okundu. Köylüler de söz alarak gerillaların kendi köylüleri olması sebebi ile daha çok sahip çıkmaları ve davaları uğruna ölümü göze alan gerillalara saygı duyulması ve sahiplenilmesi gerektiğini vurguladılar.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Zülfikar Uralçin: 1956 doğumlu olan Zülfikar Uralçin gelişen sınıf mücadelesi içerisinde yer almak ve aktif çalışmak için gecesini gündüzüne katar. Trakya bölgesinde faaliyet yürütürken halkın güvenini kazanan Uralçin aynı zamanda faşistlerinde korkulu rüyası haline gelir. 19 Kasım 1977 tarihinde İstanbul Halkal'da sivil faşistlerce alçakça katledilir.

Ramazan Can: Siverek'te Proletarya Partisi'nin yürüttüğü faaliyetten rahatsız

mak zorunda kaldı. Almanya'nın Bremen kentinde faaliyete devam eden Utan, 18 Kasım 1983 tarihinde geçirdiği trafik kazası sonucunda şehit düştü.

***

19 Kasım 1990 Tarihinde Dersim'de TC güçleri ile Proletarya Partisi militanları arasında çıkan çatışmada **Hasan Altıntaş, Perihan Çolak, Fazlı Kaya** ve **Süleyman Kor** şehit düştü.

Perihan Çolak: 1960 Sivas Zara doğumlu olan Çolak, İstanbul Gülsuyu bölgesinde faaliyet yürüttü. 12 Eylül AFC'si sırasında işkenceli sorgular sonrası tutuklanarak Metris Hapishanesi'ne konuldu. Hapishanedan çıktıktan sonra

gerillaya katıldı.

Hasan Altıntaş: Bingöl doğumlu olan Altıntaş, yurtdışında işçi olarak çalışırken mücadeleye katılır. Daha sonrasında ülkeye gelen Altıntaş Partizan çalışmalarına katılır. Birçok askeri eylemde yer alan Altıntaş aranır duruma düşünce gerillaya katılır.

Fazlı Kaya: 1967'de Gümüşhane'de dünyaya gelen Fazlı Kaya, İsviçre'de faaliyete katıldı. Daha sonrasında ülkeye dönerek gerilla alanında mücadeleye katıldı.

Süleyman Kör: Trabzon doğumlu olan Kör, şehit düştüğünde Proletarya Partisi savaşçısıydı.

Özeleştirisi neyse veririz!

HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

Boş köyler!
 Özlem ve hasret.
 İnceden tutturulmuş bir türkü,
 Acı bir çığlıktır Dersim coğrafyasında.
 Acaba bu köylerde
 Kimler yaşamış, neler yaşamıştır?
 Kaç insan vardı,
 -kadın, erkek, yaşlı, genç, çocuk?-
 İsimleri neydi?
 Belki de
 Xece, Sitê, Sultan...
 Rıza, Süleyman, Ali, Haydar...
 Kaç çocuk dünyaya gelmişti?
 Hangi oyunları oynamışlar,
 birbirlerine kaç defa küsmüş,
 kaç defa barışmışlardır?
 bu topraklarda
 kaç insan yaşama veda etmiş,
 doğaya karışarak vitamin,
 mineral olup da
 hayat vermişti?
 kırık çeşmeler, yıkık evler,
 kaybolmuş patikalar,
 Ermenilerden kalma yapılar
 göğe uzanmış kavaklar
 ceviz, badem, şakak, elma, armut,
 üzüm, alıç, kuşburnu,
 yüzlerce yıllık ardıç ağaçları...
 Binbir renkli çiçek,
 binbir renkli ot,
 -sarımsak, gulik, mendük, ayı gülü,
 tilki asması, tarvarika, sping, kenger-
 harabeye dönmüş bu köyler,
 insanlar varken ne kadar güzeldi?
 Kaç aşk bu güzelliklerin içinde?
 Kaç sevgili mutlu olmuş,
 kaç insan sevdiğine kavuşmamıştı?
 meralarda kuzular meleşir miydi?
 Pepug kuşu içli içli öter,
 dağ keçileri özgürce gezer,
 keklikler dolaşır,
 kartal, şahin ve
 atmacalar uçar mıydı?
 Bu insanlar
 ne zaman gülmüşler,
 ne zaman ağlamışlardı?
 Ne yer, ne içerlerdi?
 Hiç aç olmuşlar mıydı?
 Hiç tok kalmışlar mıydı?
 Sarışın, esmer,
 yoksa kumral tenliler miydi?
 Hayal kurar, türkü mırıldanırlar mıydı?
 O zaman da, dağlarına bu kadar
 -kar yağar mıydı?-
 Nasıl ısınır, kışın ne yapardı
 bu insanlar?
 Çoğunda elektrik bile yok.
 Kaç direnişçiye kucak açmıştı
 bu yalçın dağlar?
 Bu coğrafyada kaç isyan olmuştu?
 Zulme karşı isyan edenler kimlerdi?
 Bir derin sızı,
 Bir acı çığlıktır boşaltılmış köyler.
 Bu çığlığı duymayan var mı?
 Duyan var mı?
 Bu insanlar
 Neden gülmüşler,
 neden ağlamışlardı?
 Bu köyler neden boşaltılmışlardı?
 (Dersim'den bir Partizan)

Hemen hemen bütün televizyon kanalları verdi, bütün gazeteler yazdı. Cumhurbaşkanlığı Kültür Sanat Büyük Ödülü, müzik dalında Bahtiyar'a verilmiş.

*Titrek bir mum alevinin
 havaya bıraktığı is
 Ve göz gözü görmez bir sis
 değildik biz,
 Beni bilimle anla
 iki gözüm, felsefeyle anla!
 Ve tarihle yargıla.*

Hemen hemen bütün televizyon kanalları verdi, bütün gazeteler yazdı. Cumhurbaşkanlığı Kültür Sanat Büyük Ödülü, müzik dalında Bahtiyar'a verilmiş. Haberi duyunca spikerin heyecanlı susmasına inat ben hiç şaşırmadım. Zira "Özeleştirisi neyse veririz!" mantığına uygun ve artık bir gelenek haline almış bütün pratiklere alıştık. Nazım Hikmet'e de böyle olmuştu, Sabahattin Ali'ye de...

Sadece sanatçılar mı? Elbette hayır! '38 Dersim katliamına da dil ucuyla özür diledi, Erdal Eren'in katledilmesine de... Şimdi bu ödülle Ahmet Kaya'dan da özür dilediği söyleniyor. Ne çok özür denecek şey varmış meğer! "Bizimkiler" biraz yanlış anlıyorlar! Özeleştirisi, pratikte verilir. Bir daha özür dilenmesi bir hata yapmayarak...

Ama nerede?
 "Biz bizden öncekilerin özrünü diledik, bizden sonrakiler de bizim özrümüzü diler" anlayışından başka bir şey değil Ahmet Kaya'ya verilen ödül. Kendi tarihinden öğrenmiyor "bizimkiler". Son zamanlarda yaşananlar da bunun tezahürü. Yarın Ethem'i, İsmail'i ve nice-sini katlettik diye özür dileyecek, yeni özürlerle gelenler...

1999 Magazin Gazetecileri Derneği ödül töreninde Ahmet Kaya şahsında Kürt halkına ve diline yapılanları anımsayan, anımsadıkça öfkelenmeyen yoktur sanırım. Kürtçe albüm yapacak olmanın deklarasyonu

ve ardından gelen çatal, bıçak, Allah ne verdiyse...

DGM'de 10.5 yıl ağır hapis istemi, yasaklanan albümler, yasaklanan, yok sayılan dil ve Bahtiyar'ın yurt dışına çıkma zorunluluğu...

Aslında çok sorun değil! Yani yabancılaşılan, şaşırılan bir durum değil. Nasıl olsa tatlıya bağlanılacak. Kürtçe kanallar açılacak, özel okullarda Kürtçe ders verilecek, "Kürt de, Kürtçe de var" denilecek. Hatta belki de özür dilenilecek.

Gerçekten sorun değil, sorun şu ki; özür dileyeyeksen neden yapıyorsun?

Tarih defalarca gösterdi ki kendi gerçekliğine uygun ama insanlıkla bağdaşmayan birçok şey için özür dilemek zorunda kalıyorsun. Eee daha niye özür dilenilesi şeyler yapıyorsun? Niye "özür dilemek zorunda kalacaksınız!" diyenleri öğütlemeye kalkıyorsun? Hadi bu da sorun değil! Niye yapılanlara demokrasi diyorsun?

"Müziği ve yorumu ve söylemiyle farklı görüşlerden çok sayıda insanı bir araya getiren" bir sanatçıya ölümünden 13 yıl sonra ödül veren bir anlayışın, "farklı" görüşte olan insanları, hapse atması düşündürücü! Devletten farklı düşünen, farklı yorumlayan Ahmet Kaya'nın ödüllendirilmesi bizi de umutlandırmadı desem yalan olur. "Sizi boş yere hapiste tuttuk özür dileriz. Alın size ödül!"

*Beni yaşımla sorgula
 iki gözüm,
 Beni yüreğimle,
 beni özümle
 Bilimle anla beni,
 felsefeyle anlat beni,
 Tarihle anla beni ve
 öyle yargıla!*

(Kırklar 1 No'lu Hapishane'den bir Tutsak Partizan)

Kitap Fuarı'nın ardından...

2 Kasım günü "Geçmişteki gelecek: Tarih" konusuyla başlayan 32. TÜYAP Kitap Fuarı 10 Kasım günü sona erdi. Uluslararası konuk ülke olarak Çin'in katılım sağladığı fuarda Çin'in tarihi belgeleri üzerine geniş sergiler, Çin kültürü üzerine taş baskı motifler halka sunuldu. Bunun yanı sıra fuarda Gezi İsyanı ve 15-16 Haziran, Marks, Engels, Osmanlı toplumu konulu paneller gerçekleştirilirken; çok düşük bir katılımı ile gerçekleştirilse de faşist bir katil olan **Erdal Sarı Zeybek** de "Türkiye'de siyaset nereye gidiyor" konulu bir panel gerçekleştirdi.

Fuarda bu yıl ön plana çıkan bir nokta da **Kemalizm** oldu. Özellikle AKP karşıtlığı ile bütünleşen "laiklik vurgulu Kemalizm" propagandası fuarın başından sonuna kitaleye sunuldu. Özellikle son gün olan 10 Kasım günü vesilesiyle öğrencilere fotoğraflar ve nutuktan kimi yazılar dağıtıldı. Bu bağlamda TÜYAP'ın "tarih konusu" Kemalizm ağırlıklı bir gündem işgal etti.

"Ortak nokta; Kaypakkaya"

Umut Yayımcılık olarak fuarda yerimizi alırken tarih yazımı kapsamında elimizden geldiğince kitlelere resmi tarihin ve gerçeğin anlatımını yaptık. Özellikle yeni yayımlanmış olduğumuz "Osmanlı/Türkiye Tarihi ve Toplum Değerlendirmesi" adlı eser ilgi gördü.

Gezi İsyanı atmosferinin yarattığı etki nedeniyle yayınlarımızın ilgi oldukça büyüktü. Yayınlarımız daha çok örgütsüz kesimlerin ilgisini gördü. Öğrencilerin Partizan'ı tanımak için standımıza gelmesi, geçmişte Partizan'la olanlarla tekrar buluşma şansının yanı sıra özellikle standımızın Ermeni gençlerinin uğrak yeri olduğunu belirtmemiz gerek. Öte yandan diğer yayınevleri ile kurulan ilişkilerle TÜYAP'ı kendi cephemizden dayanışma dolu bir alana çevirdik.

Standımızdaki çalışmada güncel politik konular üzerine sohbetler ettik. Sohbetlerin yanı sıra birçok polemik de yaşadık. Özellikle cemaat üyesi gençlerin standımıza gelip bizimle genel veya güncel konular üzerine polemik yapmaları standımızın bir rengidir. Gençler her ne kadar polemiklerde din vurgusu yapsalar da biz meseleye sınıf mücadelesi, halk yığınları ile hâkim sınıflar arası/emperyalizm arası çelişmeler ekseninde konular üzerine tartıştık.

Standta en çok ilgi gören yayınlara gelince; Ermeni gençleri daha çok **Orjonikidze**, Şahumyan, **Nenemin Masalları**, Ölüm Düştü Payımıza, **Ermeni Soykırımı ve Tarihin İnattığı** kitaplarına ilgi gösterirken; cemaat üyesi gençler daha çok Marksist eserlere ve Kaypakkaya'nın eserlerine ilgi gösterdiler. Kürt gençleri ise Dersim ağırlıklı olmak üzere yayınlarımızın tümüne ilgi gösterirken, standımızı gün içinde defalarca ziyaret ettiler.

Elbette standımıza uğrayanların ortak noktası İbrahim Kaypakkaya üzerine olan kitaplardı. Bu sene en çok istenen/aranan kitaplar; **İbrahim Kaypakkaya'nın Bütün Eserleri ve Tohum** oldu.

Bir örgütlenme alanı olarak TÜYAP'ta bir yıl daha yerimizi aldık ve düşüncelerimizi, ürünlerimizi çeşitli kesimlere ulaştırmaya çalıştık. Alternatif yayıncılık ilkesiyle geniş yığınlara bilginin en dirisini ve değiştirici gücünü taşıdık ve bundan sonra da taşımaya devam edeceğiz.

(Umut Yayımcılık)

“HDP, HDK'nin ürettiklerinin siyasetini yapacak bir araç”

Bizim için esas olan HDK'dir. HDP'li olabilmek için HDK'li olmak gerekir. Ama HDK'li olan herkes HDP'li olmak zorunda değil.

İstanbul: 26-27 Ekim tarihlerinde Ankara'da düzenlenen **Halkların Demokratik Partisi'nin** (HDK) Genel Kurulu, aynı zamanda **Halkların Demokratik Kongresi'nin** (HDP) Kuruluş Kongresi olarak gerçekleşti. HDK'nin ilk günlerindeki “heyecanını” kaybetmesine neden olan birçok tartışmanın HDP'nin kuruluşunun heyecanının gölgesinde kaldığı o kurulun ardından HDP Eş Genel Başkanı **Sebahat Tuncel**'le buluştuk.

- **HDP fikrinin oluşum sürecini konuşarak başlayalım isterseniz...**

- Halkların Demokratik Kongresi'nin 2 yıllık bir çalışmanın ürünü olarak geçtiğimiz hafta sonu, 26 ve 27 Ekim'de gerçekleştirdiğimiz kongreyle aslında yeni bir başlangıca girmiş olduk. Aslında Kürt Özgürlük Hareketi ve Türkiye'deki sol, sosyalist, demokrasi güçlerinin ortak mücadele girişimleri yeni değil. Yaklaşık 10 yıllık bir geçmişi var. Ama ilk kez 2011 seçimlerinde **Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu** ile bu birlikteliği başka bir noktaya taşımaya çalıştık. O dönem, hatırlarsanız; **Sırrı Süreyya Önder**, **Levent Tüzel**, **Ertuğrul Kürkçü**, **Altan Tan**, **Şerafettin Elçi** gibi arkadaşlarımızın da BDP listelerinden seçilmiş olması büyük bir umut yarattı. Bu defa gerçekten olabilir ve bu birlikteliği büyütebiliriz diye. Asıl işimiz şimdi başlıyor dedik.

Bunun üzerine BDP Eş Genel Başkanı Sayın **Gülten Kışanak**, **Ertuğrul Kürkçü**, **Levent Tüzel**, ben ve **Sırrı Süreyya Önder**'den oluşan 5 milletvekili arkadaşımızın çağrısı ile çalışmaya başladık. Ülkenin her yerinde kadın, gençlik,

LGBT örgütleri, ekoloji hareketleri toplantılar yapmaya, tartışmalar yürütmeye başladık. Bu ortak bir parti üzerine yaptığımız tartışmalardan çatı partisi girişimlerinin şimdiye kadar başarısız olmuş olması ve ÖDP deneyiminden kaynaklı insanların buna sıcak bakmadığı ortaya çıktı. Biz de **Demokratik Toplum Kongresi**'nden esinlenerek kongre tarzına gitmeye karar verdik. Herkesten çok olumlu bir kabul gördü. 2 yıldır da bu kongre zemininde örgütleniyoruz. Kongrede siyasi kurumlar hem kendi yapılarını koruyor hem de aynı zamanda ortak bir çatıda mücadele ve örgütlenme zeminini buluyor. Bu çalışmalarını yürütürken de farklı ortak araçlar oluşturma konusunda parti fikirleri ötelemedik. Bu 2 yıllık emek sonucunda yerel seçimlere de, bu dinamiği daha da büyütecek ve bu yerel seçimlerde sandığa da yansıtacak bir araca ihtiyaç duyduk ve **Halkların Demokratik Partisi**'ni kurduk. Kongremizde de gördük ki; insanlarda bu kez büyük bir moral-motivasyon ve bu kez başardık duygusu hakimdi. Görevimiz bu duyguyu daha ileri taşımak ve Türkiye halklarına yeni bir seçenek sunmak.

“HDK, toplumsal örgütlenme zeminimiz”

- **2 senedir süren bir kongre çalışmasından bahsettiniz. Bu süreçte birçok kurum bir araya geldi ve ciddi gelişmeler oldu. Birçok yerelde meclisler oluştu vb. Bunlar çok önemli adımlardı. Ancak bir süre sonra HDK'de sorunlar yaşanmaya başlandı. Bugün ise bu sorunlar tam olarak çözülmeyen yeni bir oluşuma gidildi. 2 soru sormak istiyorum bu konuda; ilk olarak HDP'nin HDK'den farkı ne olacak? Diğer soru da HDK özgün yapısını HDP sürecinde nasıl koruyacak?**

- Aslında biz Halkların Demokratik Kongresi'ni esas alıyoruz. Burası, bizim toplumsal örgütlenme zeminimiz. Sizin de bahsettiğiniz gibi fikrin kendisi ile pratik uygulamaları arasında ciddi farklar yaşadık. Ülkenin üniter yapılarına artık hayır dediğini, siyaseti yerelleştirmemiz gerektiğini, mevcut siyaset tarzına alternatif yeni bir siyaset ortamı üretme id-

diasıyla çıktık ortaya. Bunun için de yerellerde meclisler kurarak, halkın sözünü güçlendirerek bu merkezi-otoriter yaklaşımları frenlemek istedik. Aslında bu ilkemizin ne kadar doğru olduğunu Gezi Direnişi'nde gördük. Halk tam da bizim sözünü ettiğimiz bu yaklaşımı pratiğe geçirdi. Ama biz bunun gereğini yerine getiremedik. Meclislerin de o ilk baştaki heyecanı, bir şekilde örgütlerin kendi işleri ile uğraşmaları, bu alana yeterince emek harcamamasını beraberinde getirdi. Bu kongre ile birlikte bence bu durumu aştık ve yeni bir dönem açıldı. Dolayısıyla Halkların Demokratik Kongresi varlığını sürdürecektir. Parti, HDK'nin ürettiği siyasetin temsilciliğini hem parlamentoda yapmak üzerine kuruldu; hem de, Türkiye'de ne yazık ki siyasi partiler üzerinden siyaset yapılabilir, buranın sesi olmak üzerine...

Aynı değil. İnsanların kafası karışıyor tabii. HDK sanki feshedilmiş, her şey HDP'ye dönüşmüş gibi. Hayır değil, HDK devam edecek. Parti bunun siyasetini yapıyor sadece. Aslında bir görev alanı gibi değerlendirmek gerekiyor. Zaten bütün çalışmaları ortak yapacağız, ortak politika üreteceğiz. Ve partinin bir şekilde burada üretileni daha da toplumsal bir zemine yayacağız.

“HDP, BDP'nin Türkiyelileşmesi değildir”

- **Kongre sırasında Ertuğrul Kürkçü'nün HDP'ye katılımın Kemalizm'den kopuşun bir göstergesi, net bir yol ayrımı olduğu şeklinde bir söylemi oldu. HDK içerisinde olup da partide yer almayan ve partileşmeyi bu şekilde görmeyen kurumlar da var. HDK'nin varlığını sürdüreceği ve genişlemesinin devam edeceği bir ortamdan söz edilirken, bir yandan da böylesi net ayrımlar koymak hem HDP'nin içerisinde yer alan hem de yer almayan kurumlar için çok tartışmalı ve büyük bir iddia değil mi?**

- Ben, Halkların Demokratik Partisi'ni ülkedeki ezilenler, emekçiler, kadınlar adına siyaset yapan değil; bu kesimlerin kendisinin siyaset yaptığı bir alan olarak görüyorum. Halkların Demokratik Partisi sistem karşıtı bir partidir. Kimlik-

leri, inançları yok sayan tekçi anlayışa karşı; çok kimlikli, çok kültürlü bir yapıdan bahsediyoruz. İlk kez belki de Türkiye'de Türkiye sol, sosyalist ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin birlikte bir gelecek kurmasına yönelik bir birliktelikten bahsediyoruz. Eş başkanımızın Kemalizm vurgusu da böyle aslında. Kemalizm'in etkileri, Kürt hareketi ile ortak bir gelecek kurma çabalarını hep engelledi. Türkiye solunun bazı kesimlerinde böyle bir yaklaşım var. Kürt Hareketi ile dayanışma içerisinde olup, ortak bir gelecek kurmama da bunun bir parçası. Bize hep soruyorlar, “Kürtler ne istiyor?” diye. Biz de şimdi sol harekete soruyoruz, “Kürtlerle nasıl birlikte yaşamak istiyorsunuz?”. İşte HDP, bu konuda Kürdistan ile Türkiye arasında yeni bir köprü işlevi görecek.

- **Bir köprü oluşturma meselesi aslında HDK için de söz konusuydu. Şu an sizin söyledikleriniz bir anlamda HDK içinde olanların tamamına yönelik de HDP içerisinde yer alması gerekliliği üzerine bir “dayatma” değil mi?**

- Hayır. Bizim şöyle bir ilkemiz var: Bizim için esas olan HDK'dir. HDP'li olabilmek için HDK'li olmak gerekir. Ama HDK'li olan herkes HDP'li olmak zorunda değil. Evet, içerimizde yer alan kurumların bazıları HDP'de yer almak istemediler. Ama ortak mücadele zemininde birlikte olmak istediler. Biliyorsunuz, kongre de, parti de insanlara doğruları anlatabilmek için birer araç. İnsanlar bu araçları beğenmezlerse bunlar değişir.

Türkiye'de kullanılan en önemli araç parti. Ama parti yapısına baktığınızda; liderlik sultanı var, demokrasi aslında yok, partinin merkezi politikalarına insanlar mahkum ediliyor, tabanın düşündüğü pek dikkate alınmıyor. Bizce o yüzden HDK önemli. Biz HDK'de üretilen politikanın buraya yansımalarını istiyoruz, buradaki politikanın HDK'ye yansımalarını, şekillendirmesini değil.

Basında kongre ile ilgili yer alan HDP'ye yönelik haberler de dikkatinizi çekmiştir, hep Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye'deki sol, sosyalist hareketin, demokratik dinamiğin birleşmesinden doğan korkular var.

O yüzden de bunu birbirinden ayırtırmaya çalışıyorlar. Yıllardır da bunu başardılar aslında. Şimdi de bunun birleşme ihtimali, Türkiye'de yeni bir seçeneği ortaya çıkarıyor. HDP, BDP'nin Türkiyelileşmesi değildir, BDP zaten Türkiye partisi. Ama Kürt sorunu konusunda daha çok söz söylediği için Kürt halkının destek verdiği bir örgüttür. HDP ile ise, BDP'nin de, Kürt Özgürlük Hareketi'nin de içerisinde yer aldığı ama bunun dışında ESP, EMEP, SYKP gibi örgütlerin; Aleviler, Ermeniler, Çerkesler, Rumlar gibi çok geniş toplumsal kesimlerin içerisinde yer aldığı daha büyük bir oluşumdan bahsediyoruz.

“Tarih bu topluluğu beraat ettirecektir”

H. Merkezi: 2006 yılında yapılan polis’in “Gaye” ismini verdiği operasyonda gözaltına alınıp tutuklanan, aralarında gazetecilerin de bulunduğu 26 devrimcinin yargılandığı duruşmada, binlerce yıl hapis cezası çıktı. 4 Kasım günü İs-

tanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen karar duruşmasına, aralarında gazetecilerin de bulunduğu 9 tutsak katıldı. Tutsaklardan Atılım Gazetesi yazarı **Bayram Namaz** son sözleri söylediğinde, “*Umut her daim yürürlük-*

tedir. İnsanlık, umut ve kardeşliğe dair her sözü bir yerlere yazacaktır. Tarih bu topluluğu beraat ettirecektir” dedi.

Ali Hıdır Polat, Naci Güner, Ziya Ulusoy, Bayram Namaz, Arif Çelebi, İbrahim Çiçek, Füsun Erdoğan müebbet hapis cezasına çarptırıldı. 7 kişinin ise her birine ayrıca, MLKP’nin yaptığı 155

eylemden dolayı yaklaşık 3 bin yıl hapis cezası verildi. Ayrıca her birine 24’er yıl hapis cezası da verildi. Tutuksuz yargılananlara ise “yakalama kararı” çıkartıldı. Cezaların açıklanmasının ardından, mahkeme salonunda “**Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz**” sloganı atıldı.

Gülsuyu halkı; “Ölümüne direndik, yine direneceğiz”

İstanbul/Gülsuyu: 8 Kasım Cuma günü saat 20.00’de Gülsusu Mahallesi’nde bulunan Elisacem Düşün Salonu’nu dolduran mahallelerden ve siyasi çevrelerden oluşan halk, mahalledeki polis ablukasını tartıştı.

Toplantıda konuşan Gülsusu Muhtarı **Sabri Şakar** yaptığı konuşmada “*Yaşanan saldırılar ve polis baskısına karşı mahallemizi terk etmeyelim*” dedi. Gülsusu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** ise, çete saldırılarında onlarca gencin yaralandığını ve Hasan Ferit Gedik’in katledildiğini hatırlatarak, “*Mahallenin orta yerinde polis ablukasını altında çete artıkları insan vuruyor, halkı tehdit ediyor. Fakat abluka sahipleri sadece izliyor. Mahallede 19 arkadaşımız çetelerin ifadesiyle tutuklandı. Onlarcası da gözaltına alındı. Çete-Devlet-Polis işbirliği sonucu mahallemizin geldiği boyutta polis, burada olmasını bize kabul ettiremez*” dedi ve mahalleyi savunmaya devam edeceklerini belirtti.

Mahalleden bir anamız ise toplantının eksik yanlarını eleştirirken toplantıya katılanlar tarafından alkışlanarak bir eleştiri yaptı; “*Burada bulunan egemen erkeklerle sesleniyorum: Neden eşiniz, çocuğunuz burada yok? Bu saldırılar sadece size mi yapılıyor? Korkulacak bir şey yok! Çıkın artık sokaklara... Bizler bu mahalle için ne saldırılara göğüs gerdik, ölümüne direndik. Aç kaldık, susuz kaldık ve ölümüne direndik mahallemiz için ve şimdi de aynısını söylüyorum ölümüne direneceğiz. Bu mahalleyi üç beş çakala bırakmayacağız*” diyerek salonda öfke bir hava yarattı.

Toplantı aylık toplantılara devam edilmesi kararıyla sonlandırıldı.

Halk içinde kök salmak çeteleri yalnızlaştıracaktır

Çeteler kendiliğinden, bağımsız bir şekilde yoksul gençlerin bireysel kurtuluşları için biraraya gelerek örgütlenmeleri biçimde ortaya çıkmamıştır. Türkiye gibi çete, mafya ve benzeri oluşumlar direkt devlet eliyle ya da desteğiyle oluşturularak ihtiyaç doğrultusunda yönlendirilmektedir.

Bir süredir muhalif kimliğiyle öne çıkmış ve devrimci faaliyetlerin yoğun olduğu kimi semtlerde, emekçi ailelerin çocukları, yoksul halk gençliği parçası olduğu halka, devrimcilere kurşun sıkmaktadır. Bu mahallelerin (Gazi, 1 Mayıs, Sarıgazi, Gülsuyu) ortak özellikleri yoksul emekçi semtler olmasının yanında Alevilerin, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı, komşuluk ilişkilerinin devam ettiği, paylaşım ve dayanışma kültürünün yaşatıldığı, kederin, sevincin ortaklaştırıldığı yerler olmasıdır. Bir diğer ortak noktaları “Kentsel Dönüşüm” için önemli rant alanlarının da başında geliyor olmalarıdır. Bugün emekçilerin yaşam alanları kentsel dönüşüm saldırısının yanı sıra, devlet tarafından beslenen, palazlandırılarak önü açılan çetelerin adeta fideliği haline gelmiş, nice genç çete mensubu buradan devşirilmiştir.

Çeteler kendiliğinden, bağımsız bir şekilde yoksul gençlerin bireysel kurtuluşları için biraraya gelerek örgütlenmeleri biçimde ortaya çıkmamıştır. Türkiye gibi çete, mafya ve benzeri oluşumlar direkt devlet eliyle ya da desteğiyle oluşturularak ihtiyaç doğrultusunda yönlendirilmektedir. Mustafa Kemal’in de cumhuriyetin öngünlerinde Samsun’a ulaştığı zaman ilk icraatlarından biri Karadeniz bölgesinde çete faaliyeti yürüten Topal Osman’la irtibat kurmak ve onu kimi işlerinde kullanmak olduğu, Topal Osman’ı kendisi için bir güç haline getirmesi herkesin malumudur. Mustafa Kemal’in çeteleri kullanması Osmanlı’dan devraldığı bir gelenektir.

Bugün olan ise çetelerin halk gençliği için bir gelenek haline getirilmek istenmesidir. Bu semtlerde yaşayan gençlerin TV ekranlarından ve boyalı basının magazin

sayfalarında gördükleri, şatafatlı yaşamlar artık camın arkasından, uzaktan izledikleri bir şey olmaktan çıkarak, bizzat gözlerinin önünde kendi yaşam alanlarının bitişiğinde yükseliyor olması, mevcut koşullardan kurtulma isteğini daha bir güçlendiriyor. Arayış içinde olan, ezilmiş yok sayılmış, küçümsenip değersizleştirilmiş gençliğe kurtuluş için, devrim için mücadeleye atılmak dışında başka bir alternatif olarak çeteler gösterilmektedir.

Emekçi semtlerde yaşanan çete saldırıları kendiliğinden gelişen şeyler değildir. Bu semtlerde yoğun devrimci faaliyetlerin bitirilmesi devlet için her daim öncelikli bir sorundur. Öte yandan devrimcilerin varlığı sermayenin “Kentsel Dönüşüm” talanı içinde istediği gibi at oynatmasına engeldir. Daha önce benzer saldırıların devrimcilerin öncülüğünde püskürtülmüş olması, devrimcilerle halk arasında belli bir kaynaşmanın varlığı, talana karşı halkı bilinçlendirme çalışmaları devlet ve sermaye cephesinde hal yoluna konulması gereken önemli bir sorundur. Çetelerin önünün açılması devletin bu semtlerde devrimcilerin örgütlü güçlerini zayıflatarak sürekli operasyon yaptığı, devrimci faaliyeti baltalamak için aralıksız gözaltı ve tutuklamalar gerçekleştirdiği biliniyor. Bu saldırılar çeteleşmeye karşı halkı bilinçlendirme çalışmalarını istikrarsızlaştırarak zaafa uğrattırıyor. Çeteci dövdükleri için devrimcilere 120 yıla varan cezalar verilmesi kahve camının kırılmasının bile anayasal suç sayılarak müebbet hapis cezalarının verilmesi (her iki örnek de Gülsuyu Mahallesi’nde yaşanmıştır) kaba bir şekilde devletin devrimcilere kini olarak açıklanamaz. Çetelere alan açmak için bilinçli yapılan

operasyonlardır bunlar.

Şunu da kayda geçmeliyiz: ‘90’lı yıllardan başlayarak devrimci mücadele bir duraksama yaşamış ve bunun yansımaları birçok alanda olduğu gibi emekçi semtlerde de görülmüştür. Devrimin kitlelerle bağı zayıflamaya başlamış, içe kapalı, günü kurtarmacı, varlığını idame ettirmekle yetinen bir faaliyet hakim hale gelmiştir. Bu da emekçi semt faaliyetlerinde gelişmenin prangası olmuştur.

Yanlış çalışma tarzı devrimin subjektif koşullarının yetersizliğiyle birleştiğinde kitlelerle bağı zayıflaması, beraberinde semt gençliğiyle aranın açılmasına neden olmuştur. Gençlik yaşadığı sorunları; vahşi sömürü altında diz boyu adaletsizlik içerisinde ulusal ve inanç kimliğinden kaynaklı ekstra baskı altında ve işsizler ordusunun daimi bir neferi olarak bir gençlik gerçekliği. Alınan darbeler nedeniyle devrimci faaliyetin zayıflayarak sekteye uğradığı koşullarda çekim merkezi olarak çeteler gençliğin karşısına çıkarılmıştır. Mevcut toplumsal sistemden hoşnut olmayan, rahatsızlık duyan ve arayış içinde olan bu insanlar devlet eliyle geliştirilen çetelerle buluşsun diye koşullar elverişli hale getirilmiştir.

Çetelerin tabanını oluşturan artıkların sol-sosyalist düşüncede etkilenmiş, hatta yaşamlarının bir döneminde kısa süreli de olsa devrimci saflara yaklaşmış olmaları ayrı bir sosyolojik olguyu karşımıza çıkarıyor. Sınıf mücadelesi yasalarının boşluk tanımıyor oluşu faşist saldırıların yaşamın her alanında devam ediyor olması zaafı unsurların çalışmadan, emek harcamadan, kolay para peşinde koşanları zaman içerisinde her türlü yozlaşmaya, kirlenmeye açık hale geliyor.

Bugün sırtlarını sıvazlayanlar yarın onları halkın öfkesinden, gazabından koruyamayacaktır. Kurtuluşu çeteler içinde halka zarar vererek arayanlar büyük bir gaflet içindedir. Kurtuluş çetelerde değil halkın örgütlü gücünde yeşerecektir. **(Bir ÖG okuru)**

Topbaş’a, Sarıgazi’de karşılama!

İstanbul: Sancaktepe Sarıgazi Cemevi’ni 5 Kasım günü ziyaret etmek isteyen İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı **Kadir Topbaş** ve AKP’li Sancaktepe Belediye Başkanı **İsmail Erdem**, protestoyla karşılaştı. Cemevi’nde bulunan Sarıgazililer, Topbaş ve Erdem’i “**Katil AKP Sarıgazi’den defol**”, “**Katil devlet hesap verecek**”, “**AKP’nin Alevi’si olmayacağız**”, “**Aleviyiz haklıyız kazanacağız**” sloganları ile protesto etti. Tepkinin artması üzerine Topbaş ve Erdem Cemevi’nden ayrılmak zorunda kaldı.

Kameranın gösterdikleri...

Egemenler toplumdaki çözülme büyüdüğü ve bu çözülmenin önüne geçmenin yolunun daha fazla baskı, daha fazla kontrol altına alma, daha fazla izleme ve dinleme, daha fazla fişleme, daha fazla hukuki düzenleme, daha fazla hapisane üretme gibi politikaların dozajını artırmaktan geçtiğini düşünüyor.

Hapishanelerde, özellikle F Tipi hapishanelerde güvenlik ve infaz rejimi arasındaki ilişki, "infaz rejiminin selameti için güvenlik" şeklinde kurulmuştur. Infaz rejiminin tamamı ise tecrit ve tretmana dayalıdır.

"Güvenlik" denen politikalar, uygulamalar da buna itaat edilmesi anlayışıyla geliştirilmekte ve uygulamaya sokulmaktadır. Gerek hapishanenin mimari yapısı gerekse de bunun donanımları bu noktadan şekillendirilmiştir. Özcesi F Tipleriyle birlikte tecrit-tretman bir güvenlik algısıyla kapatılarak cezalandırma anlayışının temeline oturtulmuştur.

Bu anlayış devletin bekasının korunması anlayışının hapishanelerdeki yansımasıdır. Dışarıda nasıl "devlet

için insan" anlayışı hâkimse, "hukukun üstünlüğü" denen şey nasıl sermayenin egemenliği ve bunun için devletin korunmasını esas alan şekilde biçimlendirilmişse, hapishanelerdeki güvenlik anlayışı da tutsakların güvenliğini sağlama şeklinde değil, infaz rejimi odaklı biçimlendirilmiş, devletin ve sermayenin egemenliğine, emperyalizme başkaldırmış olanların başını ezme üzerine yoğunlaştırılmıştır.

Hücre havalandırmalarına, hücrelerin içini, yani yatıp kalktığımız yerleri görecektir şekilde kamera yerleştirilmek istenmesi tüm bunların dozajının artırılmak istendiğini bize gösteriyor. Adalet Bakanlığı tutsakların yığılma sorununun yanı sıra yerine tecrit ve tretmanı daha da koyulaştıracak araçları devreye sokarak, devrimci tutsakların üzerindeki faşist baskı politikalarını katmerleştirmeye yöneliyor.

Bugünkü Türkiye gerçekliği, egemen sınıfların ve onların devletin kitlelerden yana korkularının büyüdüğünü gösterir. F Tipi hapishanelerin havalandırmalarına kamera takılmak istenmesi güvenlik krizinde varılan noktayı gösteriyor. Koridorlar, malta, ziyaret yerleri vs. her yer kamera ile izlenmektedir. Hapishanenin dışı ve hücrelerin çatıları da izleniyor. Adalet Bakanlığı bunları yeterli görmüyor yine "güvenlik!" gerekçesiyle hücre havalandırmalarına hücrelerin içini de görebilecek şekilde kamera uygulamasına başvuruyor. Hapishanelerde güvenlik, fiziki denetim demektir ve bu yüzlerce kameranın kurulu bulunduğu F Tiplerinde yeterince mevcuttur. Öyleyse sorun ne? Sorun bizatihi tutsakların devrimci, yurtsever kimliğidir. Budur egemenler için güvenlik sorunu olan.

İçeride veya dışarıda güvenlik gerekçesi adı altında yapılan her yeni saldırı, her yeni düzenleme direnmeyi, başkaldırımı, mücadeleyi bastırmak, halkı susturmak içindir. Havalandırmalarımızı, oradan hücrelerin içini dikizlemeye dönük kamera saldırısından biz bunu anlıyoruz; üzerimizde hegemonya kurmanın, bizi teslim almanın aracı olarak görüyoruz. Kamera bize bunları gösteriyor. Şüphesiz direnişimizin boyutu da buna göre olacaktır.

(Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'den bir Tutsak Partizan)

Sincan'da tutsaklara saldırı

H. Merkezi: Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsaklar, aylardır havalandırmalara kamera yerleştirilmesi saldırısıyla karşı karşıyaydı.

Hücrelerin içini de görecektir biçimde yerleştirilmeye çalışılan kameralarla, tutsakların yaşamlarına müdahale ederek, sürekli takip ve izlemeyle işkenceyi derinleştiren hapishane idaresi, 4 Kasım'da tutsakların tüm karşı koymasına karşın havalandırmalara

kameralar yerleştirdi.

Üç gün boyunca, kameraları kıran ve camlarını kapatmaya çalışan tutsakların hücrelerine giren gardiyanlarla tartışmalar yaşayan tutsaklar en son 6 Kasım günü hücrelerinde bulunan eşyalara (çek pas sopaları, masa sandalye) el koymaya çalışmış, sopaları kırarken, masa ve sandalyeleri almaya çalışmıştı.

Bunun üzerine yaşanan arbedede tutsaklar, hücrelerde bulunan masa ve sandalyeleri kırarak idareye teslim etmemişlerdi. Aynı gün açık görüş son-

Üniversiteliler YÖK'e karşı sokakta!

H. Merkezi: 1980 AFC'nin bir ürünü olarak kurulan YÖK'ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım'da üniversite öğrencileri birçok ilde sokaklarda YÖK'ü protesto etti. Eylemlerin birçoğuna Yeni Demokrat Gençlik de katıldı.

İzmir: YDG'nin içinde bulunduğu Ege Üniversitesi öğrencileri, Üniversite'nin yemekhane bölümünde bir araya gelerek Manisa Kavşağı'na yürüdü. Öğrenciler burada yolu trafiğe kapattı. Öğrenciler "Gezi'den üniversiteye YÖK tarihin çöplüğüne" yazılı pankartın arkasında sloganlarla yürüdü. Öğrenciler, Manisa Kavşağı'nda bir süre yol kesme eylemini devam ettirdi. Eylemde ayrıca Gezi şehitleri de sloganlarla anıldı.

Antalya: Akdeniz Üniversitesi'nde YÖK'ü protesto etmek isteyen öğrencilere polis ve özel güvenlik güçleri saldırdı. Saldırıda 1 öğrenci yaralandı, 3 öğrenci gözaltına alındı.

Mersin: Mersin Üniversitesi'nde, bir süredir hazırlığı yapılan 6 Kasım YÖK protestosu ey-

lemde saygı duruşu yapıldı. Ardından yapılan konuşmayla, Ali İsmail'in katillerinin üniversitelere giremeyeceğini, buna üniversite gençliği olarak izin vermeyecekleri vurgulandı.

Kocaeli: Umuttepe, sosyal tesislerin önünde aralarında YDG'nin de bulunduğu kitle sloganlarla yürüdü. Hukuk, eğitim iktisat ve mühendislik fakülteleri önünde duran öğrenciler Rektörlüğün önüne geldiği sırada ÖGB'lerin barikatı ve saldırısıyla karşılaştılar. Öğrenciler, ÖGB'nin barikatını yıkarak rektörlüğün önüne kadar geldi. Rektörlüğün önünde tüm devrim ve Gezi şehitleri şahsında saygı duruşu ve basın açıklaması yapıldı.

Eskişehir: Anadolu Üniversitesi ve

Osmangazi Üniversitesi öğrencileri Anadolu Üniversitesi'nde Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak rektörlüğe yürüdü. Yürüyüş sırasında öğrenciler, Merkezi Kütüphanenin adını "Ali İsmail Korkmaz" kütüphanesi olarak değiştirdi.

Ankara: ODTÜ kampüs içerisinde yapılan yürüyüşün ardından Devrim Stadyumuna gelindi. Statta öğrencilerin dizilmesiyle "Diren" şiarı yazıldı. Eylem boyunca polis helikopteri sürekli alçak uçuş yaparak kitleyi taciz etmeye çalıştı. YDG de eyleme "Başkaldırıyoruz!" şiarlı pankartıyla katıldı.

Çanakkale: Mühendislik fakültesi önünden yürüyen ÇOMÜ'lü öğrenciler Öğrenci Sosyal Etkinlik Merkezi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması sırasında bir sivil polisin uzaktan çekim yaptığını fark eden öğrenciler polisi teşhir ederek uzaklaştırdı. Basın açıklamasının ardından ÖSEM içerisinde ferman yazma etkinliği gerçekleştirildi. Ardından ferman üzerine yazılan yazılar Ankara YÖK adresine yollandı.

lemi kitlesel olarak yapıldı. Eyleme YDG de katıldı. İlk olarak İletişim Fakültesi'ne pankart ve sloganlarla yüründü. Daha sonra Üniversite Bileşenleri; iletişim öğrencileriyle buluşarak sloganlarını haykırarak Cumhuriyet Alanına yürüdüler. Kürtçe, Arapça ve Türkçe okunan selamlama ve açıklamalardan sonra MKM ve Gençlik Kültür Evi müzik grubunun ezgileriyle halaylar çekilerek eylem sonlandırıldı.

İstanbul: Her üniversiteden öğrenci ve emekçinin katıldığı miting Aksaray Meydanı'ndan ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünden yürüyüşle başladı. Mitinge YDG'nin aralarında bulunduğu birçok devrimci-demokrat gençlik örgütü katıldı. Beyazıt Meydanı'na gelindiğinde Gezi şehitleri şahsın-

rası, gardiyan ve asker hücrelere girip tutsakları yerlerde sürükleyerek tutsakları tek kişilik hücrelere koydu.

Hücrelerde ilk gün hiçbir ihtiyacı karşılanmayan tutsaklardan Halil Şahin, havalandırma kapılarının kapanma saatinde gardiyanların saldırısına uğradı. vücudunda ciddi morluklar oluşan Şahin, revire çıkartılmazken, 2. müdürlerden biri de, "kameralar çalışmadığı" için saldırıyı kaydedemediklerini söyleyerek adeta dalga geçti. Tehditlerin sürdüğü hapishanede gerilim artarak devam ediyor.

Açlık grevi kazanımla sonuçlandı

H. Merkezi: Malatya E Tipi Hapishanesi'nde hapishane yönetiminin baskılarına ve hak gasplarına karşı TKP/ML ve MKP dava tutsakları tarafından 25 Ekim günü başlatılan süresiz-dönüşümsüz açlık grevi, taleplerin hapishane yönetiminin kabul edilmesi üzerine 6 Kasım günü sonlandırıldı. Halkın Günü'nün haberine göre tutsakların taleplerinin kabul edilmesi üzerine açlık grevini sonlandırdı.

Haftalık özgür gelecek Pêşaroja Azad

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sıt. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik
f t

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kürt halkını duvarlarla ayıramazsınız!

Suriye'deki savaşla birlikte

Kürtlerin kendi bölgelerindeki hâkimiyeti ele alması birçok devlet ve örgütün işine gelmemiş, resmen çember içinde yaşamaya mahkûm etmeye çalışmıştır. Bölge Barzani, El-Nusra, Esad ve TC kısıcında yaşamaya çalışmaktadır.

Birçok gerekli ihtiyacın dışında tıbbi yardıma ihtiyaç duyan Rojava halkı yaralılarını, anestezi ve ameliyatlarını narkoz ve ilaç olmadan tedavi etmeye çalışmaktadır. TC'nin besleme çeteleri yetmezmiş gibi Rojava halkına gidecek yardımlara ambargo koymuş, bir de Kürtleri ayırmak için duvar örmeğe başlamıştır. BDP, Nisêbîn (Nusaybin)'de 7 Kasım günü miting gerçekleştirmeye karar almış, bölge illerinin katılacağı bir organizasyon örmüştür. Biz de **Yeni Demokrat Gençlik** olarak bildirimimiz ile Nisêbîn'deki mitinge, halkımıza katılma çağrısında bulunduk.

***

7 Kasım sabahı BDP il ve ilçe binaları önünden kalkan araçlar ile yola koyulduk. Marşlarla, alkış ve zılgıtlarla Amed yol ayrımına kadar geldik. Yolu polis kesmiş ciddi bir yığınak yapmıştı. Ve onlarca otobüste kimlikleri toplayıp yaklaşık üç saate yakın geri vermediler. Her saniye artan gerginlik ile kitle, Rojava sınırına Nisêbîn'e duvarı yıkmaya gitmek istiyordu. Polis GBT kontrollerinde Gün TV çalışanının ifadesi olduğunu gerekçe gösterip alıkoymak istedi, o esnada özellikle yaşlı analar onu düşmana kaptırmak istemediler ve polise barikat ördüler. Yaşanan arbede ile sivil polisler küfür ve yumruklar ile kitlenin içindeki gazeteci arkadaşımızı almaya çalıştı. Polis gazetecinin ifadesinin alınarak serbest bırakılacağını söyledi. Gazetecinin yanında BDP yöneticileri de gidip ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı. Araç ile 10.00'da hareket etmiş 10 dakikalık yol

culuk sonrası saat 13.00'e kadar bekletilmişti. Polis bu kadar bekletmenin sonrasında Amed'e geri dönmemizi istiyordu. İçişleri Bakanlığı'nın emrini anons etmeye başlayan polis seyahat hakkımızı engellemek istiyordu. Alınan kimliklerimizi bir pazarlık aracına dönüştürmüştü, geri dönmek şartı ile kimliklerimiz verilecekti! Ancak polisin barikatına karşı kitle diğer yol şeridini araçların geçişine kapattı. Barikatta polis ile itişmeler başladı.

Kitle araçlarla olmazsa yürüyerek gideceğini söylüyordu. Polis, barikatlarla kitleyi geriye doğru itmeye, kitle ise barikatı zorlamaya başlamıştı. İtişmeler sonrası araya giren BDP milletvekilleri görüşmeler sonucu polisin yolu açacağını, kimliklerin geri verileceğini söyledi. Araçlara tekrar bindikten sonra yola devam etmeye başladık. Tabii o esnada polisler araçların plakalarını kameraya çekiyordu, yani araçları fişliyordu. Çeşitli gerekçeler ile ceza yazıldığını öğrendik (yangın tüpü bulundurmamak, ilk yardım çantası bulundurmamak vb.). Araç içinde Nisêbîn'de mitingin başladığı konuşuluyordu. Daha aradan 5 dakika geçmeden bu defa jandarma konvoyun önünü kesti. Tekrar yola devam etmeye başladık. Araçta kiler bizle sohbet etmek istiyorlardı. Bir yurtsever arkadaş Kürtçe-Türkçe karışık *"Partizancı arkadaşlar dizanın, Gezi'de hevalan polise 'sık bakalım sık bakalım gazını bırak, kaskını çıkar, copunu bırak, delikanlı kim bakalım' dibeje. Rast e"* dedi ve gülüşmeler oldu. Mêrdin girişinde polis yine önümüzü çevirdi. Bu defa üst aramasına kadar vardırıdılar ancak diğer otobüstekilerin inmesiyle kalabalığı görünce üst araması kararını değiştirdiler, yolumuza devam ediyoruz. Mêrdin'i geçiyor ve Nisêbîn'e varıyoruz. Saatler 15.00'i geçiyor. Yaklaşık iki saatlik yol beş saate çıkmıştı. Mitingin sonlarına ancak yetiştirebiliyoruz. Flamalarıyla bizi görenler "ser çavara hatin" ve "Partizan, Serçava" deyip selam verip geçiyordu. **Selahattin Demirtaş** "Ayşe Gökkan bugün açlık grevini sonlandırdı, (...) ancak bundan sonra Kürdistan'ın her yerini Rojava için direniş yerine çevireceğiz. Her yerde bundan sonra sürekli eylem" diyordu.

Konuşmalar ve miting sonlanıp sınıra yürüyüş başlıyor. Karşıda YPG bayrakları ve sınırın öte yüzünde çocuklar, taş atıyorlar katil polise. Devlet örülen duvarı

gizlemek için yeşil branda çekmiş ve önüne de polisini, TOMA'sını, akrep tipi araçlarını sıralamış. Kitle duvarı yıkmak için yürümeye başlayınca hem sınırın öte yüzüne Qamişlo'dan gelen Rojavalılara, hem de bizlere gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırıya başladılar. Kitle de taş ve havai fişekleri ile karşılık vermeye başladı. Nisêbîn'i gaz yağmuruna tutan polis, kitlenin üzerine gaz bombalarını attı. Nisêbîn otogarında toplanan kitle saat 18.00'de olacak basın açıklaması için tekrar yürüyüşe geçti. 200 metre yürümeden polis tekrar saldırmaya başladı. Gaz bombaları ile mahalle ve ara sokakları gaz bombasına boğmuştu. Otogara geri dönmek zorunda kalan kitleye tekrar burada da saldırı, otobüs şoförlerini tehdit duyurusu yaptı: "Kenti hemen terk edin". Hemen sonrasında tekrar gaz bombaları... Nisêbîn sokaklarında esnafın kepenklerini bugün açmadığını gördük. Çatışmaların diğer kentlere, ilçelere yayıldığı haberi geldi. Geve ve Cizre'de çatışmalar başlamıştı. Çatışmalar gece geç saatlere kadar sürdü.

***

Sınırdaki karşıdaki Qamişlo Kürtlerini ve YPG'nin kulelere asılmış bayrağını gördük. Oradaki ve buradaki Kürtleri ayıran bir "sınır" vardı. Birilerinin masa başında çizdiği sınırlar. Yol boyunca ufak ufak tepeler sınır ortasında görünüyordu. Fransızlar, bir ara sömürgesi durumunda olan Suriye'de yapay tepeler yapmış, kontrolü ufak tepeler yaparak sağlamış. Sınır, geçen tren raylarına göre çizilmiş. Tren hattının altı Suriye olmuş, üstü Türkiye. Sınır üstüne "Serxet" denmiş yani hattın üstü ve "Binxet" yani hattın altı demişler. Karşıda şehirler, köyler ve evler gözüküyor. 50 metre, 100 metre sonrası Rojava. Şimdi bir şekilde ayıramadığı Kürtleri duvar örerek ayırmaya çalışıyor TC.

(Amed'ten bir ÖG okuru)